

koštnina plačana pri pošti Žetale

ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - MAREC 2013 - LETNIK 13

Domoznanski oddelek
35
ŽETALSKE novice
2013

KNJIŽNICA IVANA POTROGA PTUJ

352(497.4 Žetale)

6010803,48

COBISS •

Številka 48, marec 2013

PREŠERNO OB 8. FEBRUARJU

Dan pred slovenskim kulturnim praznikom in dela prostim dnevom smo učenci od 6. do 9. razreda naše šole posvetili največjemu slovenskemu pesniku dr. Francetu Prešernu.

Kulturni dan se je začel, ko smo prisluhnili recitaciji Prešernove balade Povodni mož, nato pa smo si ogledali kratek dokumentarni film, ki nam je pomagal, da smo lažje odgovarjali na vprašanja o Prešernu, ki so sledila naslednjo uro. Učenci, ki so pripravili kviz, so ostale učence razdelili v skupine, med katerimi je nato potekal ne boj – mesarsko klanje v tem, kdo o Prešernu več ve.

V nadaljevanju dneva smo poslušali potopis Boštjana Štajnbergerja, ki nam je ob pomoči zanimivega slikovnega gradiva pripovedoval o svojem popotovanju po oddaljenem Vietnamu. Nato smo se pogovarjali z Andrejem Kosom, študentom glasbe na fakulteti v Gradcu in bivšim učencem naše šole. Povedal nam je o svojih glasbenih začetkih, o spominih, ki ga vežejo na žetalsko osnovno šolo in življenju v Gradcu.

Naš kulturni dan smo zaključili s prireditvijo v dvorani, kjer smo učenci razmišljali, kaj je poezija in kaj pesem, ter v obliki dramskega prizora opomnili na pomen slovenskega jezika in kulture, najboljši v kvizu Kaj več o Prešernu? Njihovi avtorji pa so od ravnatelja g. Antona Butolna prejeli priznanja.

Z zahvalo za obisk obema gostoma in Andrejevim igranjem na harmoniko se je naš kulturni dan končal.

V naši občini smo kulturo znova gostili še isti dan, ob slovesni proslavi ob kulturnem prazniku. V malo spremenjeni zasedbi smo zopet nastopili učenci naše šole, na odru pa sta se nam pridružila še moški in ženski pevski zbor.

Dan smo torej (skoraj) v celoti posvetili Francetu Prešernu in tako v pravem duhu pričakali petek, 8. februar, slovenski kulturni praznik.

Tjaša Gajšek

MODER STOL

V mesecu marcu smo se učenci 6. razreda skupaj z našo razredničarko odločili, da bomo sodelovali v Unescovem projektu Moder stol.

Zbrali smo obrabljene in stare stole. Nato smo jih ob pomoči naših učiteljev pobarvali z modro barvo in z rumeno nanje napisali prijazne in modre misli. Razstavili smo jih po šoli, krasili pa bodo tudi občinsko stavbo.

Modri stoli so tu za vas – na njih si lahko odpočijete, lepe želje in misli, ki so zapisane na njih, pa vam naj polepšajo dan.

Tina Černejšek

DOBER DAN!

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše OBČINE ŽETALE.

Ta trimesečni čas je bil tako razgiban z veselimi, žalostnimi, pa tudi političnimi dogodki, da se ne morem odločiti, kaj je poglobitnejše za praznično velikonočno številko.

Ob srečanju navadno poklepetamo o vremenu, ki je bilo v tem zimskem času raznoliko, predvsem pa bogato s čarobno odejo, ki nas je dobro zaposlila v privatnem in občinskem merilu; to je ta beli sneg.

Kaj vse se je dogajalo na politični sceni? Mnogo novih, zanimivih, tudi sovražnih besed se je zvrstilo v ustni in pisni obliki. Mnogokrat je bilo prizadeto gledalčevo in poslušalčevo razpoloženje. A čas odhaja, načrti so različni, težko jih bo uravnovesiti tako, da bi bil jutrišnji dan lepši, boljši za tiste, ki so bolni, revni in dobrih pričakovanj polni. Državne politike ne bomo uravnavali mi, žetalski občani; mi se raje sproščamo z delom, načrtujemo in realiziramo. V tem času so se odvili vsi občni zbori društev in organizacij. Lahko smo zadovoljni, saj smo bili uspešni, tako pričajo poročila. Da bi bilo tako tudi v bodoče.

Svet je poln nemirov, rožlja orožje, žrtve pa so največkrat tisti, ki so najmanj krivi za grobo poseganje v človekovo življenje. Besedujemo o Žetalah: kulturna doživetja so minila, sneg je skopnel, močni sončni žarki vabijo zelenje in cvetje v okras naravi in ljudem. Polja, vrtovi in vinogradi se pripravljajo na svoje poslanstvo, seveda v sodelovanju z marljivimi občani. Po gozdovih se oglašajo žage, drvarji pospravljajo posledice lanske jesenske snežne ujme, saj je lepo hoditi po urejenih gozdovih in misliti na čas, ki bo podarjal gobe vnetim iskalcem. Smo na vrhuncu pričakovanj skrivnostnih velikonočnih praznovanj, dobrote so pripravljene, blagoslovljene. Nekoč smo se veselili blagoslovljene zemlje, saj smo lahko tekali naokrog bosonogi. Zdaj je drugače. Pa tudi v šoli je drugače, učni načrti so prilagojeni času, naši učenci šedobra dva meseca v hiši učenosti in zaslužen bo počitek v družinah šoloobveznih otrok.

Uredniški odbor Žetalskih novic je poskrbel za vsebino preživetih dni, samo dve številki nas ločita do zlatih Žetalskih novic, to bo petdeseta številka. Preberite vse zapisano v 48. številki, skrbite za svoje počutje in uredite si življenje tako, da bo po vaši meri.

Uredniški odbor in odgovorna urednica vam želimo zdravja, blagoslova ter uspešno doživete velikonočne praznike. Lepo pozdravljeni v pomladnem času.

M.K.

JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale
 Naslov uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale
 Odgovorna urednica: Marija Krušič
 Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEC, Toni BUTOLEN
 Lektorica: Mojca Kopše
 Fotografije na naslovnici: MARIJA SKOK, TONI BUTOLEN
 Računalniški prelom: Adekvat d.o.o.
 Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS št. 006-24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v register javnih glasil pod zaporedno Številko 1767.

Občanke, občani vabljeni v sodelovanju s prispevki, na elektronski naslov: urednistvozetale@gmail.com.

Sprehod po vsebini

Dober dan	3
Županov uvodnik	4
Novice iz občinske uprave	5
Prometna varnost	6-9
Iz naših krajev	9-24

*Naj v pomladnem času
 vse ozeleni, zbrsti,
 se razcveti,
 tih blagoslov
 velikonočnih jedi in
 prijetnih, zdravih
 doživetij Vam želimo
 ob izteku meseca
 sušca 2013 in pojdemo z
 veseljem v pomlad!*

Občinska uprava,
 Občinski svet, ŽUPAN in
 Uredniški odbor
 Žetalskih novic

V pričakovanju novega razvojnega ciklusa

Vladna kriza v letu 2011 je za več kot eno leto zaustavila tudi razpise za črpanje evropskih sredstev s strani občin, zato so se v lanskem letu po občinah izvajale v glavnem samo investicije, začete v letu 2011, novih pa praktično ni bilo. Občine se že tretje leto zapored soočajo z zmanjšanjem sredstev za primerno porabo, kakor tudi sredstev po 21. členu ZFO. Po drugi strani pa se obveznosti občin nenehno večajo, bodisi zaradi sprememb, zakonodaje bodisi zaradi krize, ko se izdatki občin za socialne transfere občanom zaradi njihovega vedno slabšega ekonomskega položaja nenehno večajo. V takšni situaciji občinam zmanjkuje sredstev za investicije. Seveda je v majhni občini, kot je naša, stanje še bolj kritično. Edina možnost za več investicij je uspeh na razpisih.

Zato smo z nestrpnostjo čakali razpise ob koncu lanskega in v začetku letošnjega leta. Na žalost je praksa pri teh razpisih, da so pogoji vsakokrat drugačni, ne glede na to, da gre za razpis iz istih virov. Razpisni pogoji so pomembni, ker je od njih odvisna višina sredstev, ki jih mora občina zagotoviti sama, pa tudi zato, ker je investicije največkrat potrebno prilagajati razpisnim pogojem, da sploh lahko kandidiraš, pa tudi točkovnikom, da ohraniš možnost, da na razpisu uspeš.

Če hočemo sploh kandidirati na razpisih, je takšnim pogojem potrebno prilagajati tudi občinski proračun. Osnovna usmeritev je zmanjšati porabo na najmanjšo možno višino in zagotoviti čim več sredstev za lastno udeležbo. Druga usmeritev je dati prednost tistim investicijam, pri katerih je možno dobiti največji odstotek evropskega denarja. To občani včasih težko razumejo, vendar na žalost druge možnosti za hitrejši razvoj ni.

V takšni situaciji smo v januarju sprejeli proračun. Osnovni podatki so naslednji: osnovni proračun občine je približno 1.150.000 evrov. Od tega je ob vseh varčevalnih ukrepih približno 900.000 evrov potrebnih za tekoče poslovanje in izvrševanje zakonsko opredeljenih nalog. Za investicije tako ostane borih 250.000 evrov. Razumljivo je torej, da je potrebno poskusiti pridobiti čim več denarja na razpisih, kajti ves tako pridobljen denar gre za investicije.

V skladu s takšno usmeritvijo smo pripravili dva projekta na razpis za Južno mejo in »Rekonstrukcijo lokalnih cest v Dobrini in Kočicah«. Gre za lokalni cesti Strajna-Prekože-Potni Vrh in Zg. Ravno-Potni Vrh. Investicijo želimo izvesti v letih 2013 in 2014. Projektantska vrednost del je približno 920.000 evrov, od katerih naj bi jih 760.000 dobili na razpisu. Drugi projekt je »Izgradnja fekalne kanalizacije z MČN Žetale«, ki jo bomo v celoti gradili v prihodnjem letu, če bomo uspešni na razpisu. Vrednost investicije je 820.000 evrov. Na razpisu pričakujemo 680.000 evrov.

Drugi razpis, na katerega smo se prijavi, je razpis za Razvoj podeželja – Ukrep 322. Na ta razpis smo se prijavi z »Rekonstrukcijo in modernizacijo lokalnih cest in javnih poti v naseljih Nadole in Kočice«. Glede na pravila tega razpisa mora investicija izpolnjevati vsaj tri pogoje: modernizacijo, ureditev pločnika, ureditev razsvetljave, ureditev avtobusnih postajališč, varnostne ograje oziroma druge ukrepe za izboljšanje varnosti udeležencev v

prometu, predvsem otrok. Od tod je jasno, zakaj smo prijavi ravno ta projekt, po katerem poteka prevoz šoloobveznih otrok z avtobusom. Vrednost investicije, ki je prav tako razdeljena na leti 2013 in 2014, je približno 590.000 evrov, iz razpisa pričakujemo približno 290.000 evrov.

Tretji razpis je razpis MGRT za energetske sanacije javnih stavb v lasti občin. Glede na pogoje razpisa smo lahko prijavi energetsko sanacijo Zdravstvenega doma v višini 120.000 evrov, na razpisu pričakujemo 70.000 evrov. Če bomo uspešni, se bo investicija izvajala v prihodnjem letu.

V teh dneh smo oddali tudi načrt porabe sredstev po 21. členu ZFO, ki sicer pripadajo občini, vendar mora zato pripraviti investicijsko dokumentacijo tako kot na razpisih. Gre za 125.000 evrov, ki jih bomo porabili kot lastni delež za rekonstrukcijo cest v Nadolah in Kočicah.

Še od lani čakamo na rezultat razpisa IPA, na katerega smo prijavi obnovo Pušnikove domačije v vrednosti 60.000 evrov, na razpisu pričakujemo 57.000 evrov.

V teh dneh pripravljamo dokumentacijo za razpis RRP, na katerega se želimo prijavi z obnovo Kulturne dvorane.

Glede na vse zapisano je jasno, da smo se v zadnjih nekaj mesecih ukvarjali s pripravo ogromnih količin dokumentacije za posamezne razpise. Za vsak razpis veljajo drugačna pravila in drugačni razpisni pogoji. Prvi pogoj za uspeh na razpisu je, da projekt prilagodiš tako, da na razpisu dosežeš čim več točk. Razen tega smo s pripombami, pa tudi z neposrednim stikom pripraviljavce razpisov in politiko opozarjali na pomanjkljivosti prejšnjih razpisov in v nekaterih primerih bili zelo uspešni, tako da si na letošnjih razpisih obetamo dobre rezultate in upamo, da bo letos in drugo leto ponovno več investicij v občini.

Z letom 2014 se zaključuje evropska finančna perspektiva 2007-2013. V sprejemanju je že nova 2012-2014, zato se mora tudi občina pripravljati na to obdobje in pripravljati nove projekte in jih uvrščati v NRP, sicer na razpisih ne bo možno kandidirati. Bitka za investicijski denar se torej začne nekaj let prej, kot se investicija dejansko začne izvajati.

Upamo samo, da se bo država postopoma vendarle izvila iz krize in ne bo več zmanjševala proračunov občin, sicer občine ne bodo več sposobne zagotavljati lastnih sredstev. S tem pa bi bilo ogroženo črpanje evropskih sredstev, kar bi peljalo še v večjo krizo.

Spoštovane občanke in občani, želim vam blagoslovljeno veliko noč in uspešen začetek zapoznelih pomladanskih del, ki že sama po sebi vedno pomenijo nov začetek.

Vaš župan!

12. redna seja Občinskega sveta Občine Žetale

V četrtek, 20. decembra 2012, je v sejni sobi Občine Žetale potekala 12. redna seja Občinskega sveta Občine Žetale. Osrednja točka seje je bil sprejem Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Žetale. Vsebino odloka je na seji pojasnil predstavnik Skupne občinske uprave občin Spodnjega Podravja, g. Peter Cafuta. Ob predstavitvi zelo obširnega odloka je poudaril, da je bila večina pobud, ki so bile vložene za spremembo namembnosti iz kmetijskih v stavbna zemljišča, upoštevanih. S tem je vsem tistim, ki želijo graditi na območju občine Žetale, dana možnost gradnje

stanovanjskih in drugih objektov. V nadaljevanju seje je Občinski svet sprejel Odlok o rebalansu proračuna Občine Žetale za leto 2012. Poglavitni razlog za sprejem rebalansa proračuna je zmanjšanje sredstev na prihodkovni strani, ker nam ni uspelo pridobiti planiranih sredstev na razpisih (Obnova in razvoj vasi – Ukrep 322 in Ukrep 323). Sprejet je bil sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2013. Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča ostaja na isti ravni kot v letu 2012, in sicer 0,0028 EUR.

Prispevek za priključitev na javno vodovodno omrežje v Občini Žetale v letu 2013 znaša 1.125,00 EUR, najemnina za uporabo mrliške vežice 34,00 EUR, grobnina 19,00 EUR + DDV in najemnina za grobno parcelo 66,00 EUR + DDV. V nadaljevanju je Občinski svet sprejel sklepe o izvzemu zemljišč iz splošne rabe v k.o. Kočice in Žetale. Na koncu seje so bile podane informacije o pripravi dokumentacije za prijavo na javne razpise za Južno mejo ter Obnovo in razvoj vasi – Ukrep 322.

7. izredna seja Občinskega sveta Občine Žetale

V sredo, 16. januarja 2013, je v sejni sobi Občine Žetale potekala 7. izredna seja Občinskega sveta Občine Žetale. Na seji so bili prisotni člani vaških odborov. Osrednja točka dnevnega reda je bila predstavitev proračuna Občine Žetale za leto 2013. Predstavitev proračuna je podal predlagatelj proračuna, župan Občine Žetale, g. Anton Butolen, ki je posebej poudaril, da bi znašali

prihodki proračuna Občine Žetale 2.070.432 EUR ter odhodki 2.029.792 EUR. Seveda je takšno realizacijo proračuna za leto 2013 mogoče doseči le, če bomo uspešni na javnih razpisih, kjer pričakujemo sredstva v višini 850.937 EUR. V kolikor teh sredstev ne bo mogoče pridobiti, bo proračun toliko manjši. Ostale postavke proračuna ostajajo na ravni preteklega leta. Pod drugo

točko dnevnega reda je občinski svet sprejel Sklep o potrditvi DIIP za investicijo »Rekonstrukcija lokalnih cest in javnih poti v naseljih Kočice in Nadole«. Z navedeno investicijo se bo Občina Žetale prijavila na javni razpis Ministrstva za kmetijstvo in okolje – Ukrep 322 Obnova in razvoj vasi.

8. izredna seja Občinskega sveta Občine Žetale

V četrtek, 24. januarja 2013, je v sejni sobi Občine Žetale potekala 8. izredna seja Občinskega sveta Občine Žetale. Glavna točka dnevnega reda je bila obravnava Predloga proračuna Občine Žetale za leto 2013. Župan je poudaril, da je bil predlog proračuna obravnavan na sejah odborov občinskega sveta, zato so pred splošno razpravo predsedniki odborov podali mnenje o proračunu. Večjih pripomb na predlog proračuna ni bilo. Odbor za Zaščito in reševanje je predlagal nabavo oblek za člane štaba CZ. Občinski svet je sprejel proračun Občine Žetale za leto 2013. V

nadaljevanju seje je Občinski svet sprejel načrt razvojnih programov Občine Žetale za obdobje 2012-2015. Zaradi prijave na 5. razpis za program Razvoj obmejnih območij z R Hrvaško je bilo potrebno potrditi Investicijski program za operacijo »Rekonstrukcija odsekov lokalnih cest LC 240200 Strajna-Prekože-Potni Vrh in LC 240210 Zgornje Ravno-Globočec-Potni Vrh«. Prav tako je bilo potrebno potrditi investicijski program zaradi prijave na 8. javni razpis za dodeljevanje sredstev iz naslova Ukrepa 322 Obnova in razvoj vasi za operacijo »Rekonstrukcija odsekov lokalne ceste LC

328040 in javnih poti JP 741240, JP 741250 in JP 741340 v naseljih Nadole in Kočice«. Potrjen je bil sklep o izdelavi Investicijskega programa za prijavo na 5. razpis za program Razvoj obmejnih območij z R Hrvaško za operacijo »Kanalizacija v centru Žetal«. V kolikor bodo navedeni projekti razpisov odobreni, se bodo izvajali v letih 2013 in 2014. Na koncu 8. izredne seje je Občinski svet Občine Žetale podal soglasje k imenovanju direktorice Lekarn Ptuj, ge. Darje Potočnik Benčič.

Jože Krivec

Varnost na območju Občine Žetale v letu 2012

Spoštovani!

Tako kot vsako leto doslej vam tudi v letošnji prvi številki občinskega glasila podajam sestavek, v katerem vas seznanjam s stanjem javne varnosti na območju Občine Žetale in delom policistov policijske postaje Podlehnik v letu 2012.

TEMELJNE DEJAVNOSTI PREPREČEVANJE, ODKRIVANJE IN PREISKOVANJE KRIMINALITETE

Delo na področju kriminalitete v letu 2012 ocenjujemo kot zadovoljivo. Obravnavali smo minimalni porast kaznivih dejanj, uspelo pa nam je ohraniti tudi približen odstotek njihove preiskovanosti.

Na področju kriminalitete je zaznati spremembo v strukturi kaznivih dejanj, saj so se povečala kazniva dejanja zoper premoženje, kar je odraz trenutnega gospodarskega stanja, občutno pa so se zmanjšala kazniva dejanja zoper življenje in telo.

Uspešno smo delali na področju kaznivih dejanj zoper zakonsko zvezo, družino in otroke.

Skupno smo obravnavali 22 (20) kaznivih dejanj. Vsa so s področja splošne kriminalitete, kaznivih dejanj gospodarske kriminalitete pa ne beležimo. Od skupnega števila kaznivih dejanj nam jih je do sedaj uspelo preiskati 59 odstotkov (60 odstotkov).

V ocenjevalnem obdobju smo obravnavali 9 (10) kaznivih dejanj premoženjske kriminalitete. Obravnavali smo kazniva dejanja velike tatvine, katera smo zaznali v 2 (6) primerih, 2 (2) poškodovanji tuje stvari, 3 (0) tatvine in 2 (0) goljufiji. Skupna raziskanost kaznivih dejanj s področja premoženjske kriminalitete

je primerljiva z lanskim letom, tako nam je uspelo raziskati 19,80 odstotka (20,00 odstotkov) teh kaznivih dejanj.

V letu 2012 smo na Policijski postaji Podlehnik v poglavju kaznivih dejanj zoper zakonsko zvezo, družino in mladino obravnavali skupno 2 (1) kaznivi dejanji. V tem sklopu smo obravnavali 1 (1) kaznivo dejanje nasilja v družini in 1 (0) kaznivo dejanje zanemarjanja otroka in surovo ravnanje. O navedenih deliktih smo seznanili tudi Center za socialno delo Ptuj.

V sklopu kaznivih dejanj zoper človekove pravice in svoboščine smo obravnavali 5 (3) kaznivih dejanj, in sicer 5 (2) kaznivi dejanji ogrožanje varnosti.

Obravnavali smo tudi 1 (1) kaznivo dejanje iz sklopa kaznivih dejanj zoper življenje in telo, in sicer 1 (0) posebno hudo telesno poškodbo.

Prav tako pa smo obravnavali 5 (0) kaznivih dejanj zoper javni red in mir, in sicer vseh 5 kaznivih dejanj prepovedano prehajanje meje ali ozemlja.

Kaznivih dejanj s področja prepovedanih drog nismo zaznali, prav tako tudi ne kaznivih dejanj nedovoljene proizvodnje in prometa z orožjem ali eksplozivi, kar kaže na trend splošnega upada izvrševanja teh kaznivih dejanj na območju Občine Žetale. Enake rezultate smo beležili tudi v primerjalnem obdobju.

Kaznivih dejanj drugih posebnih oblik kriminalitete: tihotapstva, terorizma, izsiljevanja, ugrabitev, eksplozij, korupcije, računalniške kriminalitete in prostitucije nismo zaznali. Smo pa policiste na odpravah na delo, konzultacijah in delovnih sestankih seznanjali s pojavnimi oblikami in novostmi na tem področju.

VZDRŽEVANJE JAVNEGA REDA IN ZAGOTAVLJANJE SPLOŠNE VARNOSTI LJUDI IN PREMOŽENJA

Skupna ocena dela in stanja na področju vzdrževanja javnega reda in splošne varnosti ljudi in premoženja je dokaj dobra, prav tako pa ugotavljamo, da so kršitve na območju Občine Žetale v upadu, ne glede na občutno povečanje pometa

na Mednarodnem mejnem prehodu Gruškovje.

V letu 2012 smo obravnavali skupaj 778 (1124) kršitev. Skupno število kršitev s tega področja zajema tudi kršitve, storjene neposredno na samem Mednarodnem mejnem prehodu Gruškovje, ki v večjim delom geografsko spada v Občino Žetale.

Posebno pozornost smo policisti med obravnavanjem kršitev javnega reda namenili tudi družinskemu nasilju. Zaradi ugotovljenih okoliščin storitev posameznih prekrškov smo podali 4 (3) poročila Centru za socialno delo, 1 (1) osebi pa smo izrekli ukrep prepovedi približevanja.

Od skupnega števila obravnavanih kršitev jih je bilo v domačem okolju storjenih 13 (6), kršitev na cestah je bilo 6 (17), na mejnem prehodu 729 (1087), na zeleni meji in njeni neposredni okolici 7 (6) in na ostalih lokacijah (kmetijske površine, službeni prostori policije, itd.) 14 (11) kršitev.

Pri organizatorjih smo dosegli povečanje njihove aktivnosti na področju varovanja prireditve in s tem tudi pripomogli k boljši javni varnosti, saj na javnih prireditvah nismo zaznali nobene kršitve.

S področja Zakona o varstvu javnega reda in miru smo obravnavali 27 (17) kršitev, od tega 13 (6) v stanovanjskih prostorih, 7 (8) na mejnem prehodu in 7 (6) na javnih krajih.

Na območju Občine Žetale kršitev, pri katerih bi bilo uporabljeno orožje, nismo obravnavali. Prav tako policisti nismo obravnavali dogodkov, pri katerih bi zaradi nepravilne uporabe pirotehničnih izdelkov nastale telesne poškodbe ali večja premoženjska škoda.

V letu 2012 kakor tudi v primerjalnem obdobju nismo ugotovili kršitev Zakona o omejevanju porabe alkohola. Skupaj s policisti mejnega prehoda Gruškovje smo ugotovili 583 (907) kršitev Zakona o tujcih, 14 (21) kršitev Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami, 98 (153) kršitev Zakona o orožju, 2 (0) kršitvi Zakona o prijavi prebivališča, 1 (0) kršitev Uredbe o prepovedi vožnje v naravnem okolju in

55 (29) kršitev Zakona o nadzoru državne meje.

Na območju Občine Žetale v letu 2012 ni bilo protestov ali drugih oblik javnega nasprotovanja.

V letu 2012 smo na območju Občine Žetale obravnavali skupaj 19 (10) dogodkov, v katerih smrtnih žrtev ni bilo, prav tako pa ni bil nihče telesno poškodovan. Kot dogodke smo beležili 2 (1) delovni nesreči ter 17 (9) ostalih varnostnih dogodkov.

Na območju Občine Žetale ni sedeža zasebno varnostne službe. Prav tako na tem območju ni objekta, kjer bi organizacije zasebnega varstva permanentno izvajale svoje delo s stalno fizično prisotnostjo. V glavnem gre za kombinirano obliko tehničnega varovanja objektov z občasnimi fizičnimi obhodi patrolj zasebno varnostnih služb. Pri nadzoru le-teh posebnosti nismo ugotovili.

ZAGOTAVLJANJE VARNOSTI CESTNEGA PROMETA

Prometno varnostne razmere so na območju Občine Žetale, glede na skupno število obravnavanih prometnih nesreč in število lahko, hudo telesno poškodovanih ter mrtvih, bistveno ugodnejše kot v letu 2011.

Na našem območju se v letu 2012 ni pripetila nobena (1) prometna nesreča s smrtnim izidom. Prometne nesreče so v upadu, saj smo jih v letu 2012 obravnavali 10 (16). Prav tako so na enaki ravni prometne nesreče s telesnimi poškodbami, saj smo jih v letu 2012 obravnavali 4 (4). Prometne nesreče, ki so se končale samo z materialno škodo, pa so na približno enakem nivoju kot v primerjalnem letu 6 (5). V prometnih nesrečah ni nihče umrl, prav tako ni

bilo hudo telesno poškodovanih, 4 (4) osebe pa so bile lahko telesno poškodovane.

Nepravilna stran in smer vožnje je bila najpogostejši vzrok prometnih nesreč, sledijo neupoštevanje prednosti, premik z vozilom in neprilagojena hitrost. Največ prometnih nesreč je bilo meseca junija, po dnevih v tednu pa negativno izstopata sobota in sredo. Glede na časovni interval se je največ prometnih nesreč zgodilo med 16.00 in 18.00 uro.

V letu 2012 je delež alkoholiziranih voznikov v prometnih nesrečah znašal 6,1 odstotka (6,5 odstotka), kar predstavlja upad alkoholiziranih povzročiteljev prometnih nesreč.

Pri nadzoru cestnega prometa smo ugotovili 159 (371) kršitev cestno prometnih predpisov. Podali smo 15 (25) obdolžilnih predlogov, izrekli 133 (327) glob, 9 (6) posebnih plačilnih nalogov in izrekli 2 (11) opozorili. Razlog za zmanjšanje števila represivnih ukrepov je predvsem v tem, da smo svoje delo prilagajali trenutni prometni varnosti, ki je bila skozi vso leto zelo ugodna.

V sodelovanju s PPP Maribor smo izvedli poostren nadzor nad prevozi otrok in izvedli tudi posamezne prometne akcije (Morska deklica, Pas, itd.), načrtovane s strani GPU in PU. V lanskem obdobju smo največjo pozornost ponovno namenili urejanju prometa na glavni cesti G1-9.

Na tukajšnji policijski postaji smo izdelali načrt aktivnosti policistov v zvezi z izvajanjem nalog v poletni turistični sezoni, v okviru katerega izvajamo aktivnosti predvsem na glavni cesti G1-9 in na vseh ostalih turističnih cestah.

NADZOR DRŽAVNE MEJE IN IZVAJANJE PREDPISOV O TUJCIH

S področja nadzora državne meje in izvajanja predpisov o tujcih je bil ugotovljen porast ilegalnih prehodov državne meje, v porastu pa so bile ugotovljene tudi kršitve predpisov o tujcih. Naloge smo izvajali z različnimi oblikami in metodami dela, ki smo jih izvajali tudi z dogovorom na koordinaciji komandirjev UE Ptuj in Ormož. Skupaj s PP Gorišnica in PP Ormož smo izvajali časovno in krajevno usklajene poostrene nadzore. Ocenjujemo, da uspešno obvladujemo problematiko in učinkovito varujemo državno mejo z R Hrvaško.

Na območju Občine Žetale smo policisti PP Podlehnik prijeli organizirano skupino državljanov Somalije, ki je na nedovoljen način prišla v Slovenijo in organizatorja ilegalnega prehoda, zoper katerega smo podali tudi kazensko ovadbo na pristojno državno tožilstvo.

Pri varovanju državne meje smo skupno s policisti mejnega prehoda Gruškovje ugotovili 583 (907) kršitev določil Zakona o tujcih. Prav tako pa smo ugotovili 55 (29) kršitev določil Zakona o nadzoru državne meje. Skozi vse leto smo načrtno izvajali aktivnosti glede nadzora nad tujci v notranjosti, vseskozi pa smo prilagajali naše delo tudi pri varovanju državne meje.

Kršitev nedotakljivosti državne meje, mejnih incidentov ali drugih kršitev s strani tujih državljanov nismo obravnavali.

Damjan BRAČIČ
VODJA POLICIJSKEGA OKOLIŠA

OBJAVA JAVNIH RAZPISOV ZA PODROJE KMETIJSTVA, KULTURE, ŠPORTA IN DRUGIH DRUŠTEV ZA LETO 2013

Obveščamo Vas, da bo Občina Žetale v mesecu aprilu na svoji spletni strani www.zetale.si objavila naslednje javne razpise:

1. Javni razpis za dodeljevanje državnih pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Žetale za leto 2013

2. Javni razpis za sofinanciranje ljubiteljske kulturne dejavnosti v Občini Žetale za leto 2013

3. Javni razpis za sofinanciranje programov športa v Občini Žetale za leto 2013

4. Javni razpis za sofinanciranje programov dejavnosti, projektov in prireditev, ki niso predmet drugih razpisov v Občini Žetale za leto 2013

Razpisna dokumentacija bo na voljo na spletni strani Občine Žetale www.zetale.si, zainteresirani pa jo bodo lahko v času uradnih ur dvignili na sedežu Občine Žetale.

MOTORISTI POZOR!

Pred vrati je nova motoristična sezona, zato vozniki motornih koles in drugih enoslednih vozil ne spreglejte nasvetov, ki vam jih podajamo v tem sestavku, ali še boljše, nasvete pri vožnji z vašimi ljubljenci upoštevajte v kar največji meri.

Običajno se začne aktivna udeležba v cestnem prometu z motorji od 15. leta starosti dalje (sprva z

mopedi). Uporabniki motorjev so tako kot pešci in kolesarji ranljiva skupina udeležencev v cestnem prometu. Leta 2011 je bilo v Sloveniji 48.686 registriranih motorjev in 42.322 koles z motorjem, v 133 prometnih nesrečah je umrlo 23 motoristov, 90 pa je bilo hudo poškodovanih. V letu 2012 pa je na slovenskih cestah umrlo 21 voznikov motornih koles, 87 je bilo hudo telesno poškodovanih.

Vsem voznikom enoslednih motornih vozil svetujemo, naj bodo predvsem izjemno previdni, hitrost svoje vožnje pa naj prilagodijo razmeram na cesti!

To velja še zlasti spomladi, na začetku motoristične sezone, ko je asfaltna površina še vedno hladna in ne omogoča optimalne oprijemljivosti pnevmatik, zaradi zime pa je lahko na vozišču veliko udarnih jam in peska od zimskega posipa. Motoristi naj se poleg tega tudi zavedajo, da njihove sposobnosti obvladovanja motornega kolesa najverjetneje še vedno niso na ravni tistih iz prejšnjega leta.

Prav tako svetujemo voznikom drugih vozil (osebni in tovorni avtomobilov), naj vozijo previdno, pri čemer naj bodo pozorni tudi na motoriste.

Voznikom motornih koles in koles z motorjem policisti svetujemo:

- Pred vožnjo preverite zračni tlak v pnevmatikah in jih v prvih kilometrih vožnje primerno ogrejte.
- Pri vožnji dosledno uporabljajte zaščitno motoristično čelado. Pravilno si jo zapnite. Čist vizir vam omogoča potrebno vidljivost.
- Ne pozabite na oblačila s ščitniki.
- Motorno kolo je ozko, zato vas pri večji hitrosti drugi prometni udeleženci lahko hitro spregledajo. Naj bo vaša hitrost primerna okoliščinam, da vas bodo drugi

pravočasno opazili, pa tudi vi njih.

- Poskrbite tudi, da boste čim bolj vidni. Na motornem kolesu imejte vedno prižgane luči. Nosite zaščitna oblačila s čim več odsevniki (nalepkami, trakovi) in čelado svetle barve. Nosite tudi odsevni brezrokavnik.
- Pri vožnji skozi levi ovinek se odmaknite od ločilne črte na sredini vozišča, sicer bo vaša glava brzela tudi meter globoko po smernem vozišču za nasprotni promet.
- Hitrost in način vožnje motornih koles še posebej prilagodite v prvih minutah dežja.
- Če vaše motorno kolo nima zavornega sistema ABS, v dežju ali na spolzkem vozišču ne zavirajte na talnih označbah.
- Izogibajte se asfaltnim površinam, na katerih je posut pesek, razlito olje ali podobno (predvsem v ovinku).
- Reakcijski čas v idealnih pogojih je 0,6 - 0,8 sekunde, v cestnem prometu v povprečju 1 sekundo, pri nezbranem ali utrujenem vozniku pa že 2 sekundi ali več.
- Zavorna pot do ustavitve pri hitrosti 100 km/h je 40 metrov. Pot ustavljanja je seštevek reakcijske in zavorne poti.
- Ne vozite, če ste uživali alkohol, mamila, psihoaktivna zdravila ali ste utrujeni. Sicer to lahko hitro postane vaša zadnja vožnja.

Vir: internet policije

Na koncu sestavka vam podajam še nekaj statističnih podatkov o številu prometnih nesreč in njihovih posledicah, ki so se zgodile v letu 2012 na cestah v R Sloveniji. Slovenske ceste so v letu 2012 zahtevale 129 življenj, kar je 12 manj kot v letu poprej. Hudo telesno poškodovanih je bilo 843 ljudi – predlani 932, lahko pa se je poškodovalo 8163 oseb – predlani 8879. Policija je v letu 2012 obravnavala 21.743 prometnih nesreč, kar je manj kot v letu 2011, ko je obravnavala 23.101 nesrečo. Najpogostejši dejavniki za nastanek prometnih nesreč po podatkih policije še vedno ostajajo neprilagojena hitrost, nepravilna stran in smer vožnje, neupoštevanje pravil o prednosti, napake pešcev in neustrezna varnostna razdalja. Med umrlimi je največji delež voznikov osebnih avtomobilov, sledijo vozniki motornih koles, potniki, pešci, kolesarji, vozniki koles z motorjem, ... Najnevarnejše ceste še vedno ostajajo regionalne in glavne ceste, ceste v naseljih, sledijo avtoceste. Varno in ugodno vožnjo v pomlad vam želimo policisti PP Podlehnik.

Damjan BRAČIČ, VODJA POLICIJSKEGA OKOLIŠA

60. redni občni zbor PGD Žetale

16. februarja smo se gasilci PGD Žetale skupaj z gosti zbrali na rednem, sedaj že 60. občnem zboru. Tudi letos nas je razveselil številčen obisk prijateljskih društev širom Slovenije. V začetku je sledil pozdrav in nagovor predsednika društva. Po sprejetju dnevnega reda smo lahko nadaljevali občni zbor. Sledila so poročila predsednika, poveljnika, blagajnika, nadzornega odbora, verifikacijske komisije.

Lansko leto je bilo za naše društvo zelo aktivno, saj smo počasi zaključevali dela na gasilskem domu in v okolici. V sklopu 12 delovnih akcij smo tako prispevali 185 prostovoljnih ur. Uspelo nam je urediti društveno sobico v garaži gasilskega doma, priključiti priročno letno kuhinjo in opraviti pleskarska dela v gasilskem domu. Vsak mesec smo izvajali redna mesečna dežurstva, ki so namenjena skrbi za urejenost gasilskega doma in okolice ter spremljanju brezhibnosti gasilske opreme in tehnike. Potem ko smo bili več kot leto dni brez sirene, nam je le-to uspelo pridobiti v začetku marca. S tem nam je ponovno omogočeno daljinsko proženje sirene iz Regionalnega centra za obveščanje 112. V društvu smo se odločili tudi za napreden sistem vzporednega alarmiranja preko mobilnih telefonov, ki nam omogoča še hitrejšo odzive na intervencije. Operativni člani smo se mesečno udeleževali rednih operativnih vaj PGD Žetale, kjer smo se spoznavali z opremo, vozili, tehniko, načini, ki nam pomagajo stalno ohranjati strokovno usposobljenost. Lansko leto je bilo veliko časa namenjenega izobraževanju. Tako smo se člani udeležili izobraževanja za pridobitev specialnosti nosilec dihalnih naprav v izobraževalnem centru na lgu, tečaja za nižjega gasilskega častnika, ki je potekal v Majšperku, tečaja za gasilskega častnika na Ptuj, tečaja za varno delo z motorno žago, tečaj za gasilca ter tečaja za višjega gasilca, ki je potekal v Leskovcu. Za člane PGD Žetale in štaba civilne zaščite Občine Žetale smo organizirali tudi predavanje

prve pomoči s praktičnim prikazom. Za izobraževanje smo tako namenili 1441 prostovoljnih ur. Da pa ni bilo vse samo delo, smo ohranjali tradicijo in skrbeli za druženje in prijetnejše aktivnosti. V zimskih mesecih smo organizirali rekreacijo članov v telovadnici OŠ Žetale, ob dnevu žena srečanje članic, maja smo postavili tradicionalno majsko drevo, udeležili smo se Florijanove nedelje, posvečene zavetniku gasilcev ter konec avgusta organizirali srečanje članov PGD Žetale s pohodom po Pohodni ekološki poti. V začetku leta smo se udeležili občnih zborov društev iz GZ Videm pri Ptuj, prijateljskih društev in drugih društev, ki delujejo v Občini Žetale. Tekom leta smo se udeležili tudi slovesnosti ob predaji GVC 16/25 v Rogatcu, dneva gasilcev GZ Videm pri Ptuj, 40-letnice PGD Podlehnik, predaje GVGP-1 v PGD Krkavče, srečanja prijateljskih društev PGD Pekre in srečanja veteranov GZ Videm pri Ptuj, ki je letos potekalo v Trzcu.

Tudi na tekmovalnem področju smo bili aktivni, čeprav priznamo, da nekoliko manj kot prejšnja leta. Na tekmovanjih širom Slovenije smo sodelovali z dvema moškima desetina A PGD Žetale. Dosegli smo zavidljive rezultate, 5 prvih mest, 2 drugi in 2 tretji mesti, pridobili pa smo veliko pozitivnih izkušenj in novih gasilskih poznanstev in prijateljstev. Vsako leto organiziramo tudi, sedaj že tradicionalno, tekmovanje članskih ženskih in moških desetini. Tekmovanja se je udeležilo 16 desetini, od tega 12 moških in 4 ženske. Za tekmovanje smo člani namenili 537 prostovoljnih ur, ki smo jih delovno-športno izkoristili.

Žal pa smo morali v preteklem letu interventno posredovati kar 4-krat. Prvič ob požaru električnega droga v Dobrini, v začetku oktobra pa smo bili okrog 17. ure aktivirani za reševanje osebe iz globine, kjer je starejša krajanka zdrsnila več kot 50 m v globino in pristala v potoku. Zaradi težko dostopnega terena smo pomagali pri prenosu ponesrečenke

do reševalnega vozila. Ker je letos sneg prišel nekoliko prezgodaj, ko je bilo na drevju še veliko listja, je prišlo konec oktobra širom Slovenije do težav zaradi snegoloma. V PGD Žetale smo posredovali dvakrat, prvič okrog 12. ure na območju Čermožiše, Nadole in Kočice, kjer so drevesa ovirala cestišče in jih je bilo potrebno odstraniti, drugič pa smo bili zaradi snegoloma in ukleščene osebe na cestišču aktivirani ob 2. uri ponoči na območju Čermožiš.

V mesecu požarne varnosti smo po požarnem okolišu izobesili propagandni material, ki je bil letos tematsko usmerjen k nevarnostim ob potresu. Izvedli smo društveno vajo PGD Žetale, ki je potekala na domačiji Kopše. Ogledali so si jo predstavniki GZ Videm, člani štaba civilne zaščite Žetale in krajani. Gasilski dom in gasilsko tehniko smo predstavili tudi našim najmlajšim iz vrtca Žetale. Udeležili smo se predavanja Gašenje sončnih elektrarn s praktičnimi vajami in prikazom, ki je potekalo na požarnem okolišu PGD Sela. V okviru občinskega praznika in kostanjevega piknika smo sodelovali z izvajanjem požarne straže in urejanjem prometa. Na društvenem večeru smo se tudi na kratko predstavili z slikovnim materialom in vodilnimi mislimi.

V minulem letu nas je prizadela vest, da nas je za vedno zapustil častni član Franc Kamenšek, ki smo mu v čast pripravili žalno sejo in gasilski pogreb ter ga tako pospremili na zadnji poti.

Z letošnjim občnim zborom se je iztekel tudi štiriletni mandat Upravnega odbora, nadzornega odbora in disciplinske komisije. Nekaj kratkih minut, med razrešitvijo organov in ponovno izvolitvijo, smo bili brez vodstva. Vodenje društva smo še za nadaljnja štiri leta zaupali tovarišu Janezu Vogrincu, ki smo mu obljubili vso podporo in pomoč, operativnemu delu PGD Žetale pa bo vsaj naslednja štiri leta poveljeval tovariš Dejan Bele. Na tem mestu se želimo zahvaliti dosedanjemu

poveljniku, tovarišu Jožetu Vogrincu, da nas je varno in uspešno prepeljal skozi vsa ta leta. Želimo, da nam tudi v prihodnje pomaga s svojimi izkušnjami in strokovno usposobljenostjo.

Po izvolitvi novih organov društva smo nadaljevali z občnim zborom po točkah dnevnega reda. Predsednik društva je podal plane za prihajajoče leto, ki bo za nas eno izmed tistih, kjer bo potrebno res dobro organizirati čas, da nam bo uspelo izvesti vse aktivnosti, ki smo si jih zadali. Pred nami je 60. leto našega delovanja, ki ga bomo obeležili tudi s slovesnostjo, ki jo pripravljamo 29. junija. Zato že ob tej priložnosti vabimo vse krajanke, da se udeležite gasilske prireditve s slovesnostjo ob 60-letnici PGD Žetale, na kateri se boste lahko ob zvokih Ansambla Toneta Rusa tudi zavrteli.

Po podanih planih dela je sledila še podelitev priznanj,

V pričakovanju novih izzivov

napredovanj in odlikovanj, ki pa smo jih letos podelili nekoliko manj, saj bomo preostale podelili na slovesnosti ob 60-letnici. Vsem prejemnikom še enkrat iskreno čestitamo in jim želimo še tako uspešno delo naprej. Ker pa smo tekom občnega zbora sami veliko govorili, smo v zaključki pustili besedo gostom, ki so nam izrekli čestitke za dosedanje delo ter nas pospremili s pozitivnimi željami za prihodnje. Vsem gostom se zahvaljujemo za udeležbo in izrečene pohvale in želje. Na koncu sta se predsednik in poveljnik zahvalila za izkazano zaupanje ob izvolitvi ter vse skupaj povabila šek točki razno, kjer smo si s tovariši gasilci in drugimi gosti izmenjali besede ter se ob dobri pijači in jedachi družili še pozno v noč.

Za PGD Žetale
Nejc Sakelšek

Med sprehajanjem po gozdu sem opazil zadnje zaplate snega in številne zvončke, ki sramežljivo, pa vendar pogumno naznanjajo konec dolge in z obilico snega polne zime. Opazujem, kako se življenje prebuja in naznanja s pomladjo novi cikel. Tudi pri nas, ljudeh, se v srca seli nekakšen nemir, ki pravi, da je dovolj zime, treba se bo začeti gibati, sprehajati, teči, uživati v naravi. Prav zato Planinsko društvo Žetale pripravlja prvi pohod po Mariborskem Pohorju že v drugi polovici marca.

V tem času se tudi ljudje pripravljamo na nove izzive v tem letu, ki prihaja. Tudi mi planinci smo se pripravili in to potrdili na občnem zboru. V tem letu bomo poskušali

vsaj enemu članu omogočiti tečaj za vodnika kategorije A zaradi varnosti v gorah, ki je za nas ključnega pomena. Še naprej bomo delali na pridobitvi nove opreme in urejanju našega prostora, v katerem hranimo opremo in dokumentacijo našega društva.

V tem letu, natančneje meseca maja, nas čaka pohod na Golico, ki ga bomo izpeljali v sodelovanju s Strojnim krožkom Žetalanec. Kasneje nas čaka Velika planina ali Kriški podi. Julija si bomo ogledali Triglavsko jezera, avgusta se podajamo na Stol, septembra pa bomo obiskali kralja slovenskih gora, kot ga nekateri imenujejo - Jalovec. V mislih imamo tudi Slemenovo Špico, ki je namenjena predvsem našim os-

talim članom, ki ne bodo želeli na težje vzpone. Ostanemo nam šetradicionalni pohodi v okviru praznikov v Žetalah in seveda tradicionalni veseli Štefanov pohod, s katerim zaključimo leto s pogostitvijo na Rudijevem domu.

Zdaj, ko je leto okoli, se oziramo tudi nazaj in ga ocenjujemo kot zelo uspešno, saj smo razen enega opravili vse načrtovane pohode. Opravili smo načrtovano izobraževanje in tako pridobili vodnika pripravnika kategorije B za vzpone v visokogorje. Tudi oprema za v visokogorje je zdaj na voljo vsem članom in komurkoli, če bo prosil zanjo.

Rad bi izpostavil en svojevrsten rekord enega naših članov. Franc Bukšek je bil v lanskem letu 102-krat na naši Donački gori, tudi njegova boljša polovica Lidija ni veliko za-

ostajala za njim. Tudi njegova sinova že pridno osvajata vrhove. Vidimo jih kot zelo aktivno hribo-lazniško družino in čestitamo Franciju in Lidiji za dosežen rekord.

Na občnem zboru smo se spomnili tudi na naše starejše člane in jih počastili s priznanji Planinske zveze Slovenije in priložnostnimi darili.

Priznanje je dobil naš najstarejši član Franc Pulko, ki s svojim vedrim nasmehom in šalami vedno poskrbi za dobro voljo na naših pohodih. Pri

planinskem društvu je od samega začetka.

Drugega priznanja je bila deležna Majda Stojkovič, ki je pogumno in s trdo voljo ter vztrajnostjo nekaj časa opravljala delo blagajničarke in tako skrbela za naše urejene finance. Majda se rada udeležuje naših pohodov, kolikor ji pač zdravje to dopušča, in upamo, da bo vnaprej tudi tako.

Letos nas je obiskal predsednik Meddruštvenega odbora planinskih

društev Podravja, ki je pozitivno ocenil naše delo in nas povabil na delovanje v tem odboru, kar smo tudi storili z organizacijo sestanka MDO Podravja v Žetalah.

In zdaj, če bi strnil misli na koncu, lahko zatrdim, da se v Planinskem društvu Žetale veselimo novih izzivov. Pozdravljamo bralke in bralce Žetalskih novic ter jih vabimo na pohode z nami, ker človek je bitje, ustvarjeno za gibanje.

Jože Kamenshek-Jos

OBISKALI SMO NAŠE JUBILANTKE

Po krajšem predahu smo v zimskih dneh predstavniki OORK Žetale obiskali naše sokrajanke, ki so na svoji življenjski poti prestopile prag devetdesetih let in več. Topel stisk roke z iskrenimi in lepimi željami za zdravje

in dobro počutje, drobna pozornost in kratek klepet so obogatili vse – slavljenke in obiskovalce.

Prvega decembra 2012 je devetdeseti list v knjigi življenja obrnila MARIJA JUS iz Žetal 54. Ko smo jo predstavnice OORK Žetale sredi decembra obiskale na njenem domu, je zadovoljno sedela za mizo v topli kuhinji. Zadovoljna je, ker je vedno v njeni bližini kdo od domačih. Zdravje ji še dobro služi. Da ji dnevi hitreje minejo, rada prebere kakšne novice in pogleda televizijo. Njeni spomini pa se najraje vračajo v leta, ko

je z možem Tončekom v veseli družbi zapela in zaplesala.

Častitljivih 97 let je 28. decembra 2012 dopolnila MARIJA NERAD iz Nadol 53. Našega obiska se je veselila, saj nas je spremljala že skozi okno. Pove, da je bila zelo redko pri zdravniku. Njena zdravstvena kartoteka je malo popisana, a ravno v tem času ji je zelo nagajal kašelj. Rada se spominja svojih mladih let, ko je bilo potrebno veliko poti prehoditi peš. Vsakega dela se je rada lotila in pomagala sestri in njeni družini pri

vsakodnevnih opravilih. Ko skupaj z nečakom Vinkom in nečakinjo Anico klepetajo o vsakodnevnih prigodah, se veselo nasmeji, rada se posladka – še posebno rada ima torto. Le kakšne besede ji je v pogovoru potrebno povedati bolj na glas ali pa ponoviti.

Kmalu po novem letu, 8. januarja, je devetdeseti rojstni dan praznovala VERONIKA VUKALIČ iz Kočic 18. Polna pozitivne energije pripoveduje o težkem delu na hribovski kmetiji, ki ga je vedno z veseljem opravljala. Še sedaj se živo zanima za delo in komaj čaka, da bo minila zima, da bo lahko postorila kaj okrog doma. Ko vnukinja Klavdija zjutraj opravi živino in pride v kuhinjo, jo že čaka dišeča kava, da jo skupaj spijeta in si tako polepšata začetek dneva.

22. januarja pa je svojih 91 let dopolnila MARIJA BER iz Čermožiš 76. Dneve, ki ji hitro minevajo, si rada

popestri s prebiranjem časopisov, gledanjem televizije.

Ob pripovedovanju iskrivih življenjskih zgodb se v mislih rada vrača v leta, ko sta z možem

Frančekom, ki je bil muzikant, skrbela za številno družino. Vsak dan komaj čaka, da pride domov iz službe hčerka Jožica in si s klepetom in drobnimi po-

zornostmi krajšata čas.

Zelo uživa, ko jo hčerka Jožica z avtom pelje naokrog – pa naj bo to po nakupih v Rogatec, na božjo pot ali pa kam drugam, ker ob vožnji rada opazuje hiše, ljudi in naravo.

Nekega stoletnika so vprašali, kako mu je uspelo dočakati tako visoko starost.

Odgovoril je:

«Vsak dan sem izbiral, ali bom srečen ali nesrečen.

Vedno sem izbral srečo.»

(Osho Rajneesh, indijski učitelj)

Irena Vodušek

POMLAD PRIHAJA

Mogoče je komu že dolgovezno prebiranje besed, ki označujejo aktivnosti Društva podeželskih žena naše občine, je pa potrebno zapisati, da smo bile aktivne v teh jesensko-zimskih mesecih, ki se nagibajo k združitvi z razkošno pomladjo. Minili so izobraževalni tečaji, prtički so našiti, predavanja o zdravju, o rastju na vrtovih, znanja o kulinariki so samo osnova za delovanje v prihodnjem času. Mesec sušec ne izpolnjuje svojega poslanstva o suhem, zaznamoval je Občni zbor našega društva, ki je potekal na kmetiji Bednik-Vogrinc drugega sušca v sončnem toplen razpoloženju. Udeležba članic je bila odlična, tudi zbor je potekal kot po maslu, če uporabimo ta rek. Naša stara – nova predsednica, tako se je govorilo sobotnega popoldneva, gospa Bernarda Kolar, je pozdravila vse prisotne, predlagala dnevni red. Izvoljeno in potrjeno je bilo delovno predsedstvo in zbor je potekal s poročili o delu društva. Sprejet je bil delovni načrt tekočega leta, tudi finančno leto bo s prihodki Občine, članski soudeležbi in mogoče še kakim prilivom vzdržno. Delovni načrt za to leto je bogat: poučna ekskurzija po Sloveniji, krajši izlet v naši okolici, izobraževanja, telesne aktivnosti v plesu in

razgibavanju v telovadnici, sodelovanje na tradicionalnem EX TEMPORU, razstava ob občinskem prazniku, sodelovanja z drugimi društvi in organizacijami. Dnevni red Občnega zbora je bila tudi točka »Beseda gostov«. Prvi je bil na vrsti župan, gospod Anton Butolen, ki je pohvalil naše delo, se zahvalil za sodelovanje in potrdil še tisto staro resnico, da je to društvo, ki z malimi denarnimi sredstvi ustvari mnogo, ohranja in razširja kulinarčne vsebine. Čestital je staremu – novemu Upravnemu odboru društva, ki se imenuje po dveh letih, ker je tako napisano v statutu našega društva. Zaželel nam je uspešno delo in ustvarjalno druženje z drugimi društvi v okviru občine.

V imenu PGD Občine Žetale je naš zbor pozdravil g. Stanko Vogrinc, ki je poudaril, da se njihov program razlikuje od našega načrta, saj je tehnične narave. V primeru nesreče naj se poslužujemo interventne klicne

številke 112. Zaželel nam je uspešno delo in dobro sodelovanje.

Ker je gospod Stanko Vogrinc predsednik Društva upokojencev Občine Žetale, je v imenu društva pozdravil naš zbor in njegove besede so temeljile na uspešnem sodelovanju in dobri realizaciji delovnega načrta.

Predsednik Strojnega krožka Žetalanec, g. Franci Stojnšek, je pozdravil naš zbor in z vedrimi besedami zaželel uspešno delo, poudaril je, da imamo malo finančnih sredstev, a bogat delovni načrt. Povabil nas je k sodelovanju pri njihovih spomladanskih aktivnostih in zaželel uspešno sodelovanje; naj bomo uspešne, saj sodelujemo z njimi tudi doma kot kuharice in dobre gospodinje.

V imenu Kulturnega društva je naš zbor pozdravila ga. Darinka Pulko, zaželela nam je uspešno delo, aktivno sodelovanje z njihovim društvom, ljubiteljice petja pa je povabila k pevskim aktivnostim Kulturnega društva. Turistično društvo je zastopala gdč. Petra Kojc, ki je poudarila, da je prav, da naše delo temelji na izobraževanju, zaželela nam je uspešno realizacijo delovnega načrta in uspešno sodelovanje z drugimi društvi. Ga. Marija Skokova je pozdravila naš zbor in nam zaželela uspešno delo v imenu Občinske organizacije RK naše občine ter povabila k sodelovanju na humanitarnih in krvodajalskih akcijah. Tako je minil sobotni drugomarčevski popoldan ob okusnem kosilu, dobri

kapljici in raznovrstnem pecivu, ki je bilo delo pridnih rok naših članic.

Čas teče v barvito pomlad, žetalske gospodinje imajo dovolj opravil, da bo vse urejeno za praznični čas. Pomlad bo vse primerno zaposlila na žetalski zemlji, gotovo bo pa še toliko časa, da bodo lahko izmenjale mnenja o novitetah s področja kulinarike in novicah iz naših vasi. Lepo pozdravljeni do naslednje številke Žetalskih novic.

Za Društvo podeželskih žena Občine Žetale M.K.

Kulturno društvo Žetale v letu 2013

V soboto, 2. marca 2013, je bil redni Občni zbor Kulturnega društva Žetale. Občnega zbora so se zraven članov in članic društva udeležili še gostje: župan Občine Žetale g. Anton Butolen in predstavniki društev, ki delujejo v Občini Žetale. Najprej je vse prisotne pozdravil predsednik Kulturnega društva Žetale Jože Krivec. Zatem so bili izvoljeni organi občnega zbora. Občni zbor je vodil predsednik delovnega predsedstva Anton Kolar, člana sta bila Berta Jazbec in Miran Skok, zapisničarka pa Marta Prevolšek. Poročilo o delu društva v letu 2012 je podal predsednik Jože Krivec, ki je v poročilu navedel vse aktivnosti, ki jih je društvo izvedlo v letu 2012. V društvu so bile aktivne sekcije Ženski pevski zbor, Moški pevski zbor in občasno Dramska sekcija. Začrtani program dela društva je bil izpolnjen. Posebej bi veljalo omeniti prireditve ob 5-letnici delovanja Moškega pevskega zbora KD Žetale. Prireditve je zelo uspela, saj so pro-

gram zraven Ženskega pevskega zbora KD Žetale obogatili še pevci s Koroške – člani Moškega pevskega zbora Radlje ob Dravi. Na prireditvi so bile podeljene bronaste in srebrna Gallusova značka. Na podlagi sklepa Občinskega sveta Občine Žetale je Moški pevski zbor KD Žetale za svoje 5-letno delovanje na pevskem področju sprejel Priznanje Občine Žetale. V nadaljevanju poteka občnega zbora so bila podana še naslednja poročila: blagajniško poročilo, poročilo nadzornega odbora in poročilo častnega razsodišča. Po razpravi so bila poročila o delu KD Žetale v letu 2012 soglasno sprejeta.

In kako naprej? Plan dela je tista osnova, ki je vodilo za naše delo v letu 2013. Nekaj tega je že bilo postorjenega v prvih mesecih letošnjega leta. Potekale so redne vaje sekcij društva in uspešno je bila izvedena proslava ob slovenskem kulturnem prazniku. Načrtujemo sodelovanje na Območni reviji pevskega zborov

na Ptujju z naslovom Večerna pesem. Sodelovali bomo na vseh prireditvah, ki bodo potekale v naši občini, prav tako si želimo sodelovanja z drugimi sorodnimi prijateljskimi kulturnimi društvi. V mesecu maju ali juniju želimo pripraviti strokovno ekskurzijo, na kateri bi si ogledali delček lepote naše domovine. Ob koncu leta želimo pripraviti božično-novoletni koncert, kar bi bil vrhunec in zaključek naših aktivnosti v letu 2013.

Predsednik KD Žetale se je vsem, ki so sodelovali pri delu v sekcijah KD Žetale, zahvalil za vložen trud in opravljeno delo v letu 2012 z željo, da tako uspešno delajo šenaprej.

Na koncu naj velja poziv vsem tistim občankam in občanom, ki želijo sodelovati na področju kulture v naši občini, da se vključijo v delo sekcij Kulturnega društva Žetale.

Jože Krivec

Že štirideset let je turizem naš spremljevalec

Pisalo se je leto 1972. Po vijugasti makadamski cesti, ki je komaj zaslužila to ime, se je v Žetale pripeljal za te kraje nenavadno lep avtomobil. Iz njega so izstopili trije možje, za katere se je že od daleč videlo, da niso naše gore list. Ti neznani gospodje v prišpičenih zelenih klobukih so bili Fritz Draxler, Ferdinand Strohmeier in Rudi Riedl, prvi pravi lovski turisti v LD Žetale. Iz Lipnice v sosednji Avstriji so prišli v Haloze, slovenski simbol revščine in nerazvitosti. Ravno v tistem času je to držalo bolj kot kadar koli prej ali pozneje. Pri nas je takrat čas obstal nekje v prvi četrtini dvajsetega stoletja. V letih, ko je bila drugod po naši takratni skupni državi industrializacija in posledični razvoj v največjem razmahu, je Žetale čas obšel in ohranil življenje kot v kakem etnografskem muzeju. V kraju je bilo takrat malo cest, ki bi bile prevozne z osebnim avtomobilom, o kakem asfaltu ni bilo niti sledu. Od prevoznih sredstev je bilo nekaj mopedov in motorjev, avtomobil pa morda eden ali dva. Traktorjev in kmetijske mehanizacije ni bilo, telefonska priključka sta bila le dva, na pošti in v trgovini. Ta čas je najlepše ujet v fotografijah priznanega fotografa Stojana Kerblerja, ki je ravno v teh letih pri nas ustvar-

jal svoj najbolj prepoznaven cikel Haložani. Ne bi povedali vsega, če bi tedanji čas opisali s pridevnikom revščina, bolj ustrezno bi bilo reči, da so Žetalanci takrat živeli preprosto in prvobitno ter samozadostno. Takšno, kot je bilo življenje, tak je bil tudi lov: trd, preprost, a poln drobnih radosti. Takratni lovci so bili trdni možje, prekaljeni v trdem življenju, napornem delu in vseh oblikah lova. Lov zanje ni bil zgolj način življenja, pač pa tudi in predvsem način preživetja. Povsem drug svet je bil to, kot so ga bili ti trije tujci vajeni, a vseeno se je ta dan pričela pisati zgodba o prijateljstvu, ki traja že štirideset let.

Pravi začetek zgodbe sega še kaki dve leti nazaj, v leto 1970, ko je med člani LD Žetale vzklila ideja o gradnji svojega lovskega doma. V tem času družina šeni imela svojih prostorov, temveč je svoj začasni dom našla v gostilni Gajser, kjer ji je danes že pokojni gostilničar Janko Gajser odstopil eno sobo. Dohodki lovske družine so bili v tedanjem času komajda zadostni za sprotno delovanje, da bi pa z njimi financirali gradnjo novega doma, je bilo nemogoče. Člani so takoj uvideli, da bo potrebno najti nov izdaten vir zaslužka, če želijo sploh razmišljati o kakršnikoli investiciji. Kot edina

dosegljiva varianta se je ponudil lovski turizem, vendar lovska družina razen lovišča ni imela nobenih pogojev za uspešno izvajanje le-tega. V družini ni bilo lovcev, ki bi imeli kakršnekoli izkušnje z vodenjem gostov, v kraju ni bilo nikakršne možnosti za nastanitev, nihče od članov ni imel lastnega osebnega avtomobila, ki je za prevoz lovske gostov skoraj nujen potreben, in šekaj bi lahko našli. Kljub temu so se tedanji člani pogumno odločili, da stopijo na to novo, njim neznano pot. Sprva so razmišljali o domačih gostih, ki bi lovili divje prašiče in lisice. Izvedlo se je nekaj čakanj na omenjeno divjad, vendar brez vsakega uspeha. Ker je bilo v lovišču veliko srnjadi, so prešli na idejo, da bi turistom ponudili odstrel srnjakov, za katerega so se zanimali predvsem inozemski gosti. Kot prvi je v naše lovišče prišel nek lovski turist iz Italije. Uspeh je bil sila klavrn, Italijan ni uplenil ničesar, edino, kar je pri nas dobil, je bil glavobol od večkratnega prevoza po luknjasti cesti od Žetal do Ptuja, kjer je bil nastanjen. Članov se je lotil obup in dvom, ali bo glede na obstoječe pogoje sploh mogoče izvajati lov s turisti in posledično zaslužiti za začetek gradnje lovskega doma. Takrat pa je prišlo do naključnega srečanja našega člana Rudija Kunsteka s članom LD Zgornja Kungota Alojzom Jarcem. Omenjeni je bil njegov sodelavec in naš član ga je kot lovca povabil na divje prašiče v naše lovišče. V tistih letih divji prašiči še niso tičali v vsakem grmu, kot danes, naše lovišče pa je bilo med redkimi, kjer so bili že takrat divji prašiči stalni. V LD Zgornja Kungota so tista leta že redno gostili turiste iz Avstrije. Beseda je dala besedo in dogovorili so se, da bodo organizirali srečanje naših lovcev z Avstrijci. Še isto jesen, leta 1970, sta že omenjeni Kunstek in Viktor Žerak odšla na srečanje z Avstrijci v Kungoto. Tam sta se srečala z na začetku omenjenimi avstrijskimi lovci in se dogovorila, da naslednje leto gostje

iz Avstrije pridejo v Žetale na ogled lovišča ter na končni dogovor glede sodelovanja. Naslednje leto so gostje iz Avstrije res prišli v spremstvu lovcev iz LD Zgornja Kungota, ki so bili nekakšni posredniki. Na dogovorjeni dan so se v gostilni Gajser z gosti srečali takratni starešina Vinko Pulko, tajnik Mirko Emeršič ter omenjena Kunstek in Žerak. Po uvodnem sestanku so si ogledali lovišče, nad katerim so bili gostje iz Avstrije takoj navdušeni. Sicer so imeli že takrat namen, da bi ob ogledu uplenili kakšnega srnjaka, a kljub temu, da jim to takrat ni uspelo, so se dogovorili, da se prihodnje leto ponovno snidejo in naša zgodba se tako vrne na začetek tega članka. Končno je lov obrodil prve sadove, padli so štirje srnjaki. Lovski gostje so bil presrečni, domači vodniki in drugi člani pa še bolj.

Prva leta so gostje spali kar pri naših lovcih doma, leta 1975 pa je bil novi dom že toliko dograjen, da so gostje v njem prvič prespali. Kljub temu, da so ti možje prihajali iz praktično drugega sveta, so se v naše okolje v trenutku zaljubili, z našimi lovci pa spletli trdne prijateljske vezi. Ne glede na to, da so bili vsi večinoma premožni podjetniki, so bili kot gostje sila nezahtevni in preprosti. Kot lovci pa niso iskali vrhunskih trofej, temveč zanimiv lov in dobro družbo. In ravno to smo jim mi lahko takrat ponudili. Življenjski pogoji in genska zasnova srnjadi so pri nas taki, da ne zagotavljajo vrhunskih trofej. Naše hribovito lovišče pa nudi izredno zahteven, a zanimiv lov, pravo dogodivščino za lovske sladokusce, saj je osnovna oblika lova zalaz oz. „Pirsch“, kot temu pravijo naši avstrijski prijatelji. Glede na vse povedano so se kar na hitro dogovorili, da naslednje leto, se pravi leta 1973, pride v Žetale pet lovskih gostov in to število se ohranja vse do današnjih

dni. Število uplenjenih srnjakov se je v prihodnjih letih povečevalo, rekordno pa je bilo leto 1976, ko so gostje uplenili kar 19 srnjakov, kar je pomenilo praktično celoten letni odstrel srnjakov. Vsa leta intenzivne gradnje lovskega doma so letno odstrelili vsaj 10 srnjakov. Po letu 1981, ko je bil dom v večini dograjen, je to število padlo in se ustalilo med 5 in 10 kosi letno. Tako lahko grobo ocenimo, da so lovci iz Avstrije uplenili vsaj 270 srnjakov, kar je impresivna številka. Leta so hitro tekla in v LD Žetale smo jih lahko šteli kar z obiski naših takrat že dobrih prijateljev iz Lipnice, saj od leta 1972 pa do danes ni minilo nobeno leto brez njihovega obiska. Prvim trem že omenjenim gostom so se pridružili še mnogi, nekateri so nas obiskali le nekajkrat, drugi pa preko 30-krat. Fritz in Ferdl sta ostala stalna gosta, ki sta Žetale obiskala prav vsako leto. Žal sta danes že oba pokojna. Ferdl se je poslovil že pred leti, Fritz, ki pa je bil gonilo našega sodelovanja in prijateljstva, je odšel na večno pot lani. Z nami je delil lovsko srečo 39 let. Kljub temu, da je glavni povezovalni člen med nami preminil, sodelovanje ni zamrlo. Dolgoletno Fritzovo vlogo je prevzel njegov dober prijatelj Ewald Mautner. Tudi v letu 2012 nas je obiskalo pet avstrijskih tovarišev. In tudi to leto smo se razšli z nasmehom na obrazih, še posebej pa se je tokrat lovska sreča nasmehnila omenjenemu Ewaldu. Boginja lova mu je to leto namenila gobavega srnjaka, življenjsko trofejo in čudovito obeležje ob 40-letnici sodelovanja.

Tako kot gostje so se menjavali tudi vodniki, do danes bi jih lahko našteali kar veliko, a omenim naj le tiste prve, ki so zaorali ledino. To so bili poleg že omenjenih Kunsteka in Žeraka še Jože Vivola, Jože Majerič, Anton Korez in Franc Butolen. Štirideset let časa pusti svojo sled, ljudje so se postarali, a kraj se je silovito pomladil. Malo prvobitne rustikalnosti je še kje najti. Ko pogledamo podobo naših Žetal, se ne razlikuje kaj veliko od katerega drugega kraja v Sloveniji in tudi od Lipnice, od koder naši gostje prihajajo, ne. Le cerkev svetega Mihaela še vedno kraljuje nad vasjo, pod mogočnima Resenikom in Donačko goro, vse drugo pa ni več tako, kot je bilo takrat, ko se je ta zgodba začela. Čez nekaj mesecev si bomo ponovno stisnili dlani in si zaželeli „Waidmannsheil“, tokrat že enainštiridesetič.

Korez Silvo

VABILO NA KRVODAJALSKO AKCIJO

Vabljeni vsi, ki ste pripravljeni darovati kri. KDAJ: v torek, 2. aprila 2013, od 7.00 do 11.00
KJE: Transfuzijski oddelek Splošne bolnišnice Ptuj

»Najbrž bom živel samo enkrat. Če zatorej lahko komu izkažem prijaznost ali naredim neko dobro delo, naj to storim sedaj.
Naj ne odlašam ali pozabim, saj ne bom več šel po tej poti.«

VABITA VAS OORK ŽETALE IN STROJNI KROŽEK ŽETALANEC

STROJNI KROŽEK ŽETALANEC

Strojni krožek Žetale in aktivnosti v minulemu letu: z izvedbo občnega zbora združenja, ki je potekal 23. februarja, se je končalo delovno obdobje društva za minulo leto. Večina zastavljenih ciljev je bila izvedenih, v nekaj segmentih pa celo preseženih. Ne bi našteval vsega, bi pa se vseeno dotaknil nekaj izpeljanih aktivnosti.

Spomladi smo na gozdarskem prazniku izvedli izborna tekmovanja, s katerim smo dobili odprto pot na državno sekaško tekmovanje na sejmu Agra 2012, kjer sta bili naši ekipi izjemno uspešni. Krona uspeha je bilo državno zlato odličje za žensko ekipo.

Sodelovali smo tudi v čistilni akciji, dvakrat smo darovali kri, izvedli tri strokovne ekskurzije, en dan pa smo člane popeljali na slovensko obalo. V avgustu smo izpeljali tradicionalni pohod s piknikom, ki je bil obiskan v ogromnem številu. Ob bok občinskemu prazniku smo priredili razstavo, na travnatem igrišču za OŠ Žetale pa je potekala sekaška tekma za naslov Naj grče in Naj grčice v letu 2012.

V navezi z ostalimi društvi smo sodelovali na društvenem večeru, kjer so se podelila športna priznanja. V začetku zime smo s pomočjo ZZGS-OE Maribor in LD Žetale izpeljali tri dvodnevne gozdarske tečaje za začetnike, kot tudi za tiste, ki to delo že ob-

vladajo. Tovrstna izobraževanja se bodo izvajala tudi v tem letu, obseg pa bo odvisen od interesa članov.

Na področju humanitarnosti smo se še enkrat izkazali pri zbiranju kurjave za prizadete v jesenskih poplavih na področju Krčevine pri Vurberku. Zbrali in dostavili smo cca 60 metrov drv ter ozimna jabolka za eno ali dve družini. Prihajajočemu letu smo nazdravili za štefanovo in že je prišlo leto 2013, z njim pa zgoraj omenjeni občni zbor. Na tem zboru smo si zadali nov program, ki je po vsebini dokaj podoben minulemu. Upam, da bo izpeljan prav tako dobro kot prejšnji. Prav zato vabim k sodelovanju vse članice in člane, da s svojim doprinosom prispevate k bolj bogatemu dogajanju v kraju.

Ob tej priložnosti bi se zahvalil celotnemu upravnemu odboru ter vsem tistim članicam in članom, ki ste žrtvovali svoj čas in sredstva pri izvedbi naših aktivnosti.

Za podeljeni društveni naziv, ki ga podelimo članu za večletno vzorno delo v društvu in ki se letos glasi »Naj član za leto 2013«, pa gredo čestitke g. Jožetu Gajšek. Naj mu bo to naša skromna zahvala za njegov prispevek društvu.

SK -Žetale, Franc Stojšek

17. redni Občni zbor Športnega društva Rim

Člani Športnega društva Rim smo se v soboto, 2. marca, zbrali na 17. rednem občnem zboru. Po zboru članov na Turistični kmetiji Darinke Kodrič smo začeli z uradnim delom občnega zbora. Po izvolitvi delovnega predsedstva so sledila poročila vseh upravnih odborov. Najbolj zanimivo in pričakovano poročilo je bilo, kot vsako leto, poročilo blagajnika. Od finančnega stanja so v veliki meri odvisne vse družabne in ostale dejavnosti v športnem društvu, ki jih tudi v letu 2013 ne bo primanjkovalo. S pozitivno popotnico iz tega poročila smo nadaljevali s planom dela za leto 2013. V tem letu smo si zadali naslednje naloge:

- Obnova športnega objekta in vzdrževanje objekta
- Ureditve in redno vzdrževanje okolice športnega parka Rim
- Nabava žog in druge športne opreme
- Aktivno sodelovanje na nogometnih turnirjih in drugih družabnih srečanjih
- Tekmovanje v zimski ligi malega nogometa MNZ Ptuj
- Tekmovanje v Haloški rekreacijski ligi malega nogometa
- Organizacija vsaj enega turnirja v malem nogometu
- Organizacija drugih družabnih in športnih srečanj
- Organizacija tradicionalnega enodnevnega izleta v maju – Bela Krajina
- Organizacija tradicionalnega jesenskega pohoda
- Sodelovanje s Turističnim društvom Žetale pri

organizaciji akcije Slovenija kolesari

- Izdelava koledarjev za leto 2014
- Pridobivanje in sprejem novih članov v društvo
- Pridobivanje donatorjev
- Sodelovanje s sosednjimi društvi

Sledila je beseda gostom ter še eno prijetno opravilo, in sicer sprejem novih članov. Po zaključenem uradnem delu je sledilo prijetno druženje in pogostitev, za katero je poskrbela Darinka Kodrič, za kar se ji tudi ob tej priložnosti zahvaljujemo.

V športnem društvu Rim je trenutno več kot 70 aktivnih članov, na kar smo zelo ponosni. Vsako leto pridobimo tudi nekaj novih članov, kar je vsekakor posledica dela z mladimi na športnem področju in organizacije raznih družabnih srečanj, pohodov itd. Z enakim tempom in zagnanostjo se bomo trudili delovati tudi v prihodnje.

*Športen pozdrav.
Sekretar ŠD Rim, Boštjan Železnik*

Prostovoljec iz Žetal na Nizozemskem

Od začetniške negotovosti do nepozabne izkušnje

»Kaj lahko pričakujem? Bom imel težave s komuniciranjem? Se bom znašel?« je Andrej Hajšek opisal svoje občutke, ko je izvedel, da bo leto dni preživel na Nizozemskem kot prostovoljec Evropske prostovoljne službe (EVS).

»Odločitev, da odidem, sem moral sprejeti hitro,« je povedal. Organizacija, v sklopu katere dela, je stopila v stik s Turističnim društvom Žetale, saj je v kratkem času potrebovala nekoga, ki bi delal na področju lesarstva. »Sam sem ravno takrat končal študij gozdarstva in lesarstva in ker realnih možnosti za zaposlitev na tem področju v tistem trenutku nisem videl, sem se odločil, da se na razpis prijavim,« je pojasnil svojo odločitev. Že naslednji dan je prejel telefonski klic in se s koordinatorjem dogovoril, da z delom prične decembra.

Projekt prostovoljne službe mladim omogoča, da se za dobo od dveh mesecev do enega leta preselijo v tujo državo in tam delajo kot prostovoljci. Med bivanjem program Mladi v akciji prostovoljcu krije bivanje, jezikovni tečaj, prevoze na delo, prehrano in žepnino.

»Zadeve so zelo dobro organizirane,« je povedal Andrej in se ob tem spomnil na Arrival trening, ki ga nacionalna organizacija pripravlja za vse prostovoljce na začetku projekta. »Tam sem izvedel vse o programu EVS, o ureditvi zdravstvenega zavarovanja, načinu dela, seznanili pa so nas tudi z vsemi pravicami in dolžnostmi,« pojasnjuje.

TD Žetale je ena izmed akreditiranih organizacij, ki lahko gosti EVS prostovoljce, projekte koordinira in pošilja prostovoljce na projekte v tujino. Dobri stiki z ostalimi organizacijami, veliko izkušenj in aktivno delovanje je pomenilo, da je Andrej lahko odšel v Lelystad, kraj blizu Amsterdama.

Projekti EVS so vedno plod sodelovanja med prostovoljcem, pošiljajočo ter gostiteljsko organizacijo.

Obe organizaciji imata nalogo prostovoljcu pomagati in poskrbeti za nemoten potek programa. Pošiljajoča organizacija pred odhodom poskrbi za celotno pripravo prostovoljca, vključno s prevozom in zavarovanjem. Med potekom projekta pa je njena naloga vzdrževanje stikov s prostovoljcem in pomoč pri uresničevanju nove ideje, ko se vrne domov.

Naloga gostiteljske organizacije je, da prostovoljcu omogoči prostor za delo, možnosti za neformalno učenje in dovolj priložnosti, da lahko sam uresničuje svoje ideje in uporablja svoje znanje in izkušnje. Organizacija mora poskrbeti za ustrezne bivalne pogoje, prehrano, prevoze in osebno spremljanje ter mentorstvo prostovoljcu v času njegovega bivanja v tujini.

»O prostovoljnem delu na EVS projektu zaenkrat ne morem povedati nič slabega,« pravi Andrej, ki je zadovoljen tako s standardom in življenjskimi pogoji, ki so mu tam zagotovljeni, kot tudi z ljudmi.

Program spodbuja mlade med 18. in 29. letom, da postanejo družbeno aktivni in s tem pripomorejo k razvoju skupnosti. Podpira in omogoča razvoj novih povezav in partnerstev na celotnem evropskem prostoru in se dotika najrazličnejših

področij, od okoljevarstva, umetnosti, kulture, športa do aktivnosti z otroki, mladimi ali ostarelimi.

»Sam sem imel srečo, da se projekt tiče moje stroke,« je pojasnil Andrej, ki so mu ob prihodu najprej razkazali prostore in delavnice. »Imel sem priložnost, da se odločim, kaj želim početi,« je povedal. Sam si je izbral delavnice rezbarjenja, kjer izdelujejo različne kipe in skulpture za ladje. »še nikoli nisem počel česa podobnega, a sem ob pomoči mojstra, ki vodi delavnice, spoznal, da lahko naredim več, kot sem pričakoval.« Po dveh mesecih učenja je že začel izdelovati opremo in pohištvo za kapitanovo sobo na ladji.

»EVS je idealna rešitev za nekoga, ki je končal študij, pa nima trenutne možnosti zaposlitve, in za tiste, ki želijo spoznati življenje drugje, odkriti kulturne razlike ali morda najti kraj, ki jim lahko kasneje nudi službo in boljše življenje,« je prepričan Andrej, ki se je kljub začetniški negotovosti uspešno znašel v novem kraju. Četudi se je odločil hitro in so se mu na začetku porajala mnoga vprašanja, pravi: »Zdaj sem tu, na Nizozemskem, delam kot prostovoljec in zelo uživam.«

Vida Božičko, Turistično društvo

Prosınca mraz, da poka, v jeseni sadje in moka

Prosınca mraz, da poka, v jeseni sadje in moka.

No, bomo videli, če je temu tako, čeprav vsi vremenski pregovori govori o tem v prid. Snega smo se že tako privadili, da nam je že kar dolgčas, če kak dan ali noč ne sneži. Morda se pa narava hoče dokazati in se noče prilagajati našim željam. Vsekakor bo obilno sneženje namočilo in napojilo izsušene izvire, ki nas oskrbujejo z dobro pitno vodo, ki smo jo v lanskem letu pošteno pogrešali, še posebej tisti, ki smo si domovanje ustvarili na

sončnih hribih. Kakorkoli že, življenje teče po svojih tirnicah in mi z njim. Čeprav nas pestijo razne nevšečnosti, se ne pritožujemo, ker se zavedamo, da nikoli ni tako slabo, da ne bi moglo biti se slabše. Saj so nas naši vodilni naučili poslušnosti in potrpljenja. Čeprav se v tem trenutku tam nekje daleč na obzorju svetlika žarek upanja, pa se nad njim že zgrinjajo črno oblaki, ki vedno in povsod prevladujejo. Za nami so božično novoletni prazniki, katere smo upokojenci preživeli večinoma ob topli peči, ki je naš edini zavetnik

v mrzli zimi. Kar naenkrat, čeprav v snegu, se je k nam prikradel pust. Da ne bi odšel kar tiho mimo nas, smo ga žetalski upokojenci povabili v našo sredino. Zbrali smo se na bližnji kmetiji in z njim dostojno zaplesali ter nazdravili s kozarcem domačega z željo, da bi čimprej pregnal trdovratno zimo. Kot vse kaže, mu letos ni uspelo. Na pusto vanju nam je bilo lepo, saj smo imeli izvrstnega harmonikaša in šaljivca. Čeprav sta bila prvič na avdiciji, sta se s Feliksom ujela v šalah in pesmi, kot da bi študirala komedije. Bilo je veliko maškar, ki so skrbno skrivale svoje obraze. Čeprav so bili iznajdljivo oblečeni in zakriti, se je tu in tam prikazal kakšen nasmejan nežni obraz. Veselo razpoloženje pa so še popestrili štirje Furmanovi fantje, ki so s svojimi melodijami privabili na ples domala vse prisotne. V imenu vseh prisotnih se jim najlepše zahvaljujem in jih vabim, da nas še kdaj obiščejo. Tako smo se dostojno poslovili od pusta. Sedaj je pa čas, da snamemo maske in začnemo z resnim delom. Tu so že priprave na Občni zbor Društva upokojencev Žetale, ki bo 23. marca ob 13. uri v gasilskem domu Žetale, zato tudi na tem mestu vabim vse člane, kakor tudi vse vabljene goste, da se občnega zbora udeležite in s tem dokažete simpatijo in spoštovanje do starejših. Vabim tudi vse ostale, ki se želijo vključiti v naše vrste, da se nam pridružijo, kajti več nas bo, lepše nam bo. Upam, da nas bo do takrat že ogrelo sonce in bo toplina tudi v naših srcih.

PA ŠE VELIKONOČNO VOŠČILO
V IMENU UPRAVNEGA ODBORA
DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŽETALE
VSEM ČLANOM DRUŠTVA KAKOR
TUDI VSEM, KI MISLIJO DOBRO:
PRIJETNO IN ZADOVOLJNO
PRAZNOVANJE VELIKE NOČI!

*Predsednik Društva upokojencev
Žetale, Stanko Vogrinc*

Gospa Treza na Krhičah

Lep sončen marčev dopoldan, ptičji prelet po češnjevih vejah, lešnikov grm je poln siničjega žgolenja, mnogo drobnih ptičjih opravil, bliža se gregorjevo, ptičje gostije se zvrstijo v najlepšem obdobju, vse pospravljeno, gnezda spletena, le vrane krakajo, one imajo gostijo vsak dan.

Tako me je zaposlilo ptičje čivkanje, da sem skoraj pozabila, s kom bom opravila hišni pogovor. Povezava je stekla, na drugi strani prijazen glas snahe Marije Korez, doma iz Čermožiš, trenutno je negovalka na hišni številki Žetale 58. Tam se snaha in vnukinja zadržujeta kar lep čas dneva, da uredita bolešno gospo Trezo Korez, ji skuhata in pospravita. Tako gre človeku, ki je obložen z leti, a vseeno je lepo, če lahko malo poklepeta, kaj dobrega poje in živi v čistem okolju. O gospe Trezi bi lahko napisala daljšo pripoved, mnogokrat sva sedeli v naši kuhinji, klepetali ob kavi, se smejali in se

spominjali časov, ko je bila Treza še mlada, polna kmečkih opravil in skrbi, da bodo svinje site, kravam lepo nastlano, voľa težka in pokrtačena ter vsak dan pripravljena za vprego. Pri hiši sta bila vedno dva voľa, ki sta zorala njive, odpeljala suho seno pod streho, navozila drv za obrambo pred zimo, obdelala tudi sosednja polja. Vsak dan sta bila potrebna skrbne nege, da sta lahko opravljala težka kmečka dela. Tako se je dogajalo gospe Trezi od rojstva do današnjih častitljivih let, saj je opravljala gospodinjstva in gospodarska dela. Vedno je bila »nabavni« pri hiši. Enkrat tedensko je prinesla k hiši vse potrebno iz žetalske trgovine. Navadno se je takrat oglasila tudi v hiši Žetale 17b, prinesla košaro svežih jajc in kupčija je dobro delovala. Takrat sva se tudi naklepetali in gospa Treza je postala moja dobra prijateljica.

Mnogo težkih dni je preživela, trpljenja v času vojne. Bile pa so

tudi svetle strani življenja, saj jo je pri 25 letih doletela materinska sreča, rodila je sina Srečka, ki v njenih starejših letih s svojo družino lepo skrbi za njo.

Haloški svet oblikuje posamezno osebnost, tako je oblikoval tudi gospo Trezo, ki je celo življenje garala na zemlji. Zdaj bi lahko mirno gledala proti Donački gori, ki se z njihovega brega tako lepo zrcali, pa kaj, ko ji noge ne dopuščajo, da bi se sprehodila. Z mislimi se je zagledala v preteklost in rekla: »Moje življenje je bilo delo na polju, v kuhinji, ena sama velika skrb za preživetje. Zdaj pa me noge več ne nesejo. Pa že mora biti tako, kot je.« Prišla bo topla zelena pomlad in mamu Trezo bodo na vozičku postavili na zelenico in oči se bodo nagledale tega lepega »oreškega« okolja. Gospa Treza, naj Vam bo naklonjenih še mnogo sončnih dni.

M.K.

TAKA ŽETALSKA

Pravimo, da so zimski večeri dolgi, a hitro minejo, saj si jih lahko uredimo tako, da nam je zabavno in veselo. Zato zaviješ v hišo, kjer lahko prijateljuješ in si navajen, da poklepetaš o časih, ki so že zdavnaj minili: to so časi otroštva, odrasčanja. Pa smo se spomnili TAKE ŽETALSKE, ki razkriva, kako je bilo nekoč življenje težko, polno revščine, pomanjkanja. A je bilo toliko slajše, ko so bili v družini prazniki. To je bil čas, ko se je žetalski gospodar peš odpravil v Rogatec. Obiskal je dobro založeno mesnico, v vitrini zagledal lepo razstavljeno svinjsko glavo in si dejal: »To bom kupil, saj nosim velik nahrbtnik, v njega bom spravil to slastno meso. V nedeljo bom šel k službi božji sv. Mihaela, s čisto dušo bom prišel domov in ob dobro kuhani svinjski glavi nam bo lepo.« Mesar ga je nagovoril: »Kaj bo dobrega, žetalski popotnik? Vsega je na voljo, lahko si privoščite to mlado svinjsko glavo.« »Prav to hočem!« Tehnica je pokazala primerno težo, denarnica tudi ni bila suha, kupčija je sklenjena, svinjska glava v nahrbtniku, samo še korak v pekarno, ena velika sveža žemljica in pot iz Rogatca v Žetale je krajša. In tako se je zgodilo.

Gospodinja je zakurila v kmečki peči, prasketanje ognja je pojenjalo, svinjska glava že gleda iz glinenega piskra (včasih so mu rekli svinjšek, saj so v njem kuhali repo in druge dobrote za svinje). »Vodovod« je 50m oddaljen od hiše, gospodinja vzame vedro in jo mahne do kotanje, zajame vodo, malo pogleda naokoli, saj narava dehti in brsti. Medtem pa opravi sosedov pes obisk pri tej gospe, cedijo se mu sline, zagradi svinjsko glavo in jo mahne z njo v grabo ter ob potoku veselo zajtrkuje.

Gospa prinese v hišo vodo, jo vlije v pisker, ga postavi k ognju, vrže nanj še par drv, peč zavezne in po dobri uri bo prijetno dišalo iz peči. Gospodinja je bila tako zamaknjena v lepo nedeljsko jutro, da ni opazila praznine v piskru. Gospodar veselo prikoraka po dvorišču na hišni prag, s pozdravom prinese del svete maše, se preobleče in pravi: »Zdaj pa je svinjska glava vendar že kuhana, samo vonjam je pa ne.« Skrbna gospodinja pohiti v črno kuhinjo, vzame burkle, z lahkoto potegne iz peči pisker in se čudi, zakaj je tako lahek. Pridruži se gospodar in ugotovi, da je v piskru samo dobro prekuhana voda, svinjske glave pa nikjer. Jezen odhiti iz kuhinje, postoji na pragu, od koder se mu ponuja prelep pogled v grabo, kjer maha sosedov Rolfi z glavo in se masti. Gospodar prekolne psa,

okara gospodinjino in žalostno hodi po dvorišču. Pes pa v grabi veselo zalaja, se naloka vode in kot dober čuvaj že sedi na svojem dvorišču. Kot malčka ga je k hiši prinesel POLANEC (tako so rekli snubcu, ki je prihajal s Ptujskega polja). Zalezoval je lepo črnelaso deklo in da bi se prikupil bodočemu tustu, je prinesel k hiši to rjavo kepico – pasjega mladička, ki se je razvil v pravega velikana. Ni bil tat, a če se mu je ponudila priložnost, je rad kaj izmaknil. Pes Rolfi je preživel lepih 15 pasjih let na Žetalskem, snubec pa je že zdavnaj odšel; morda še živi, če se mu ni pretrgala nit življenja.

Po pripovedi J. P. zapisala M. K.

NADOLSKI TONEK TRETJIČ

Zakaj pišem o nadolskem Toneku? Vedno, ko me pot zanese tamkaj mimo, se spomnim, da je tukaj živel človek, ki je imel nekoliko širše obzorje, vendar mu kot mnogim ni bilo dano, da bi svoje znanje nadgradil in dopolnil v kakšni šoli. Zato se je v kraju uveljavil kot ljudski pripovednik. Med drugim je obvladoval vsa rokodelstva, seveda kot samouk. Tako je bil tudi priložnostni krojač. Znal je skrojiti in sešiti vsa oblačila ter jih tudi popraviti in zakrpati. V veselje mu je bilo popraviti suknjič, ki se je raztrgal najprej na komolcih. Lepo je oblikoval okrogle krpe iz tankega usnja, jih primerno pobarval in prišil. Enako je z usnjem preoblekel tudi ovratnik in že je bil suknjič za k maši. Skrojiti in sešiti je znal tudi hlače, večinoma s šivalnim strojem, ki ga je imenoval mašin. če je bilo blago debelejšše, je rad potarnal, da mu mašin cviren vleče in trga. Ker je bilo blago težko kupiti, so ga spraševali, koliko blaga mora biti za ene hlače. Da jih ne bi obremenjeval z centimetri, je navadno rekel: »Tri prače blaga mora biti za ene hlače, če je pa velika rit, pa mora blaga več bit'!.« Ker je bil usrečljiv in dobrosrčen, je vsem rad pomagal. Pa mu je Nežka z onega brega prinesla Hanzekove hlače,

da bi jih zaflikal in poštepjal. Ker so bile hlače tako trudne, da ni bilo mogoče ugotoviti, kakšne barve so, jih je Tonek vrgel prek ramena, vzela škaf, leseno riflo, ki jih je tudi sam izdeloval, pa eno prgišče orehovega pepela, ker pralnih praškov šeni bilo, ter šel v grabo, natočil pol škafa vode, hlače potunkal v vodo in jih posipal s pepelom. Nato je odšel v bližnji gozd. Ker je bil izkušen gobar, so se mu gobe kar same ponujale, saj je dobro vedel, kje rastejo. Spoštljivo jih je pobiral in dajal v ceker, ki ga je sam spletel iz kužuhinja. Na obronku gozda je nabral nekaj zdravnih zelišč. Medtem so se hlače malo omehčale in začelo se je pranje. Nekatero hlače njegove žehte niso prenesle in so razpadle kar v grabi. Ko so hlače dobile prvotno barvo, jih je nesel domov, jih obesil na srbot, ki je bila napeljana na dvorišču od češnje do hruške, saj vrvice za sušenje perila šeni bilo. Toda, glej ga zlostka: kravica, ki se je pasla tam blizu, je izkoristila trenutek nepazljivosti pastirčkov in že je bil del hlač v njenem gobcu. šesreča, da so bile hlače narejene iz »tajfelcajga«, to je neuničljivo blago, in jim kravji zob niso bili kos. Slabše bi se godilo »jerham«, to so bile hlače, narejene iz doma trenega lanu in konoplje. Dobro, da takrat še niso vedeli, da je konoplja tudi za »nuhanje«, sicer bi bila gojitev te rastline prepovedana. No, ko je Nežka z onega brega naslednji teden prišla po Hanzekove hlače, ga je povprašala, koliko košta popravilo oziroma flikanje hlač. Pa je rekel: »Veš, Nežka, za flikanje ne bom nič računal, za pranje mi boš pa dala tri krajcarje, veš, na tem suhem bregu je voda dragocena, do mlake v grabi pa je več kot tristo šritov.«

Ker je bil dober poznavalec zdravnih zelišč, je vedel, kdaj in ob katerem času se katera nabirajo ter kako se sušijo in skladiščijo. čeprav mu je to vzelo precej časa in skrbi, ni od nikogar vzel nobenega plačila. Vedno je trdil, da zdravila, ki se plačajo, nič ne pomagajo. O, ko bi se današnji apotekarji zavedali tega pravila! Nekega dne je na onem bregu zbolela teta, ker pa starši niso imeli

časa, so k njemu poslali otroke, naj jim vendar da nekaj, da bi teti lajšali bolečino. Zelišča je skrbno zvezal v šopke in dal navodila, kako jih je treba pripraviti. Ker jim pa je istočasno v hlevu zbolela tudi kravica, je tudi zanjo nabral nekoliko bolj robata zelišča, jih zvezal v večji šopek in jim naročil, naj to skuhamo, ohladijo in jo vsako jutro zalijejo z enim litrom tega čaja. To naj delajo en teden in če ne bo pomagalo, jo naj pač zakoljejo. No, otroci so nehote ta navodila malo zamešali in...

Ker vseh zelišč ni našel na domačih bregovih, ga je pot večkrat zanesla na Donačko goro. Navajen je bil rano vstajati, zato je bil v poletni mesečini ob svitu že na vrhu Donačke gore. Snel je suknjič in se ulegel nanj. Takrat se je počutil kot kralj veselja, saj je vse okoli njega kot morje valovala jutranja megla. Ko so nanj posijali prvi sončni žarki in mu greli preznojeno čelo, je v tej čudoviti sladkosti narave zaspal. Ko se je prebudil, se je počutil oropanega, saj meglenega morja ni bilo več nikjer, sonce je že posušilo jutranjo roso, v kateri so se umivali žametni cvetovi gora. Previdno je stopal po kamnitih grebenih in nabiral zelene rastline. Kot realist in ljubitelj narave se je zavedal, da s svojim dejanjem ne sme oškodovati narave, zato je najlepše cvetove puščal, da cvetijo in krasijo vrhove gora. Poln lepih vtisov in doživetij tega jutra je počasi sestopal z vrha. Spremljalo ga je žvrgolenje ptic, ki jih je znal tudi vse dobro oponašati, kakor tudi ostale gozdne živali. Usedel se je na jasi in z znanimi glasovi privabil srnico, da sta si na nekaj metrov gledala iz oči v oči. Za trenutek ga je prešinila misel, kako bi uboga srnica svojo naivnost lahko plačala z življenjem, če bi na njegovem mestu sedel kakšen brezsrčni materialist. Da bi se znebil teh misli, je pot nadaljeval, srnica pa je veselo odskakljala v varno zavetje svojega gozdnega kraljestva. Že je prišel do prvih hiš. Povsod je imel prijatelje, ki so ga vabili na

kozarček slivovke in skodelico lipovega čaja, saj se slivovka najboljše ujema z lipovim čajem. Črne brozge, ki ji danes pravimo kava, takrat še niso poznali, razen v zdravstvu. Radovedno so ga spraševali o gospodarstvu, vremenu in še o čem. Modro je odgovarjal in znal tudi koristni svetovati, vmes pa se je znal tudi pošaliti. Povprašali so ga, kako dolgo bo še trajala ta vročina. Pa je rekel: »Saj to je samo ena noč med Jakobom in Ano.« Potem se začne dan krhati in vročina počasi poneha. Ker se pa od tam vidi cerkev sv. Mohorja, je z roko pokazal tja in rekel: »Pri cerkvi svetega Mohorja je domoval mežnar, ki je vedno, kadar se je pripravljalo k nevihti ali hudi uri, zvonil proti toči, včasih bolj uspešno, drugič malo manj. Pa vendar je prisegal, da dokler bo streha na turnu, po zvonovih ne bo padala toča.« Počasi in utrujen se vračal proti domu, ko se je sonce že močno razdajalo in ogrevalo izsušene haloške bregove. Pri cerkvi Marije Trošt se je že oglašal zvon in vabil k molitvi angelskega češčenja. Spoštljivo je snel klobuk, se pokrižal, sedel v senco in pazljivo prebiral nabrano zelišče, ga vezal v šopke in polagal sušit v orehovo senco.

Tako je tiho in mirno živel v svojem nadolskem kraljestvu miru. Tam, kjer sosed pomaga sosedu, ga ceni in spoštuje, tam, kjer ni prezira in zavisti. Tam, kjer te sleherni, ki ga pot zanese tod mimo, nagradi s prijaznim nasmehom in lepim haloškim pozdravom dober dan. Nekega jutra, ko so njegovi prsti prebiral bele cvetove, s katerimi bi lajšal bolečino mnogim, mu je slavček zaigral in zapel poslednjo jutranjico: »Glejte, lepo mlado jutro se rodi...« Slavček je odletel, kdo ve kam, njegove oči so pa nemočno zrle za njim. Želel si je, da se vrne in zapoje še enkrat, toda... Tako je odšel človek, ki je živel skromno, toda po duši in srcu bogat, saj se je vse življenje razdajal za druge. Rad je poudaril, da je bogat tisti, ki ima toliko, da lahko bližnjemu kaj pomaga. Kdor pa nima nič več, kot samo

za sebe, je velik revež, pa čeprav se kopa v izobilju.

Nekdo je zapisal: »Velikani se ne rodijo vsak dan, velikani ne umirajo vsak dan, a za njimi ostaja velika vrzel.« Tudi za njega lahko rečemo, da je bil velikan, za katerim je ostala nenadomestljiva vrzel. Še dobro, da je živel v tistem času, kajti v današnjem času, ko je toliko nepoštenja, zavisti in lumparije prav gotovo ne bi prenesel. Njegov odhod je odmeval, kakor kadar se v gori pod težo let zruši ogromen hrast, takrat gora zajechi, da odmeva daleč na okoli in njen zvok se počasi izgublja v Šumečih vrhovih dreves in se počasi tam nekje daleč na vrtu večnega počitka ustavi. In nekega turobnega jesenskega dne (pod leseno skalo) se preko zlato rumenih črk sramežljivo kotalijo dežne kaplje in zaslišijo se besede: „Ni te, ni.“ V množici prisotnih si nekdo z žuljavo dlanjo obriše rosno čelo in polglasno reče: «Prijatelj, ni te, ni.» Nehote se utrne stotero solza, pa zopet »Ni te, ni.«

Po pripovedovanju očeta Janeza priredil Stanko Vogrinc.

Dedek pri peči

*Dedek k peči sedel je,
truden se je vdal zaspancu.
In sanja zdaj, da z mladimi
smuča se po strmem
klanecu.*

*Loj, kako drvi navzdol.
To ni tekma, divji boj je!
Še celo prvaka Jožka
pustil daleč za seboj je.*

*A nenadoma mu tal
zmanjka pod nogami.
Hopla, mladega je smučarja
spreletela misel toplá.*

*V črn prepad drvi, drvi,
smrti več ne more uteči!
Še en krik in dedek naš
znajde se na tleh, pri peči.*

Povedal Franci Stonjšek

TIHA NEDELJA

Nič kaj prijazno vreme, mrzel veter še pomaga, da se zima noče in noče posloviti. Kljub temu pa nas vleče v naravo na sprehod. Danes na tiho nedeljo nas je gospod župnik prijazno povabil na skupno pot in druženje ter molitev ob križevem potu v kapelicah in ob križih v Čermožišah. Naša občina je še posebej bogata s simboli krščanstva, ki so vredni, da pri njih postojimo, še posebej v tem predvelikonočnem času. Kapelica je majhna krščanska bogoslužna zgradba, ki ponavadi stoji ob cesti. Pogosto je postavljena iz zaobljube v stiski oziroma nesreči. Od znamenja se razlikuje po tem, da ima prostor, v katerega lahko človek vstopi, kljub temu pa prostorske zmožnosti zadoščajo le za nekaj ljudi. Sestavni del inventarja je oltarček, ki vsebuje križ, kip ali sliko. Zunaj so lahko tudi poslikane. Nekatere so odprte, druge so zaprte z železnimi mrežastimi vrati, redkeje pa so povsem zaprte. Vsaka kapelica je posvečena nekemu svetniku, ob zgraditvi ali obnovitvi pa je vedno blagoslovljena. Ob posebnih priložnostih se ob kapelici odvije tudi sveta maša. Krščanski križ je eden od najbolj znanih simbolov krščanstva. Križ je iz znaka ponižanja in smrti postal simbol Jezusovega vstajenja in slave.

Kar lepa družina se nas je zbrala pri Voduškovem križu, pot smo nadaljevali do Mikoličeve kapele in do Rodoškovega križa. Pa smo zavili malo desno in prišli do Žerakovega križa. Pa spet nazaj na cesto in kot bi mignil, smo bili že pri Bedenikovi kapeli. Nadaljevali smo do naslednje kapele na »Miradolu« in do zadnje kapele pri Zdovčevih. Po bližnjici smo se vračali nazaj

domov. Prijetna je bila naša pot ob molitvi križevega pota ter pogostitvi vseh lastnikov kapelic in križev. Vsi smo bili zadovoljni, da smo tako prijetno preživeli nekaj ur v dobri družbi krajanov in vsak posebej je s tem naredili veliko za svojo dušo in telo na to tiho nedeljo.

mp

Sledi zime v vrtcu

Letos nas je babica Zima nagradila z obilico snega in naravo odela v pravljico belino. V vseh oddelkih vrtca smo v tem času uživali na snegu, se sankali na bližnjem hribčku, oblikovali snežake, na temo zimskih radosti pa smo tudi likovno, glasbeno in plesno ustvarjali.

Prav tako smo izvedli zimski izlet in se odpravili v gozd, kjer smo opazovali zasneženo naravo, iskali stopinje različnih živali in razmišljali, kako živali preživijo zimo. Na obisk smo povabili lovca, ki nas je seznanil z živalmi, ki živijo v naših gozdovih, in nam povedal, kako se le-te pripravljajo na zimo. Poblize smo si ogledali tudi nekaj manjših trofej, ki so otroke še posebej pritegnile. Spoznali smo tudi, kaj lahko natresemo pticam v krmilnice, in vso dolgo zimo skrbeli, da ptice niso bile lačne.

Zimsko obarvan je bil tudi nastop otrok, ki so ga skupaj z vzgojiteljicami pripravili za svoje starše. Otroci so

se nastopa zelo veselili in nestrpno pričakovali dan, ko so se s pesmijo, plesom in besedo predstavili staršem.

Čeprav imajo otroci zimo zelo radi, pa sedaj že vsi z veseljem pričakujemo pomlad, ki so nam jo letos pomagali priklicati kurenti.

Vodja vrtca *Simona Krčar*

Od hiše do hiše...

Od hiše do hiše smo hodili šolarji na sam pustni torek, trdno odločeni, da bomo pregnali zimo. Lepo smo se našemili, nasmejanih ličk smo plesali in risali debelo repo – zima pa nič. Prav nič. Letos se sploh ni dala odgnati. Še v mesecu marcu nam kaže ledene zobe. Upamo le, da smo pregnali vsaj hudo dobne duhove. No, v telovadnici jih res ni bilo videti. Tam so se zabavali pastirji, vile, kurenti, sovice, astronauti, rdeča kapica, klovni in številni drugi zanimivi liki. Najzvirnejši so se za nagrado posladkali s čokolado.

M.S.

